

కర్షకలలోకం

సి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక.

సంపుటి : 7 ★ జూన్ 1981 ★ వెల : 75 పైసలు ★ సంచిక : 6

వామపక్ష ప్రభుత్వాలు :

దేశంలోకెల్లా హెచ్చు జీతాలు పశ్చిమ బెంగాల్ లోనే

జీతభత్యాల పునర్నిర్ణయంచేయుటకొరతై వశ్యమబెంగాలు వామపక్ష ప్రభుత్వం ఏర్పరచిన రెండవ పే కమిషన్ సిఫార్సులను రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అంగీకరించినట్లు ఏప్రిల్ 20వ న. బెం. ఆసెంబ్లీలో రాష్ట్ర ప్రైవేటు మంత్రి శ్రీ ఆశోక్ మిత్ర ప్రకటించారు. ఈ కొత్త జీతాల స్కేళ్ళు 1-4-81 నుండి అమలులోకి వస్తాయి.

(మొదటి పే కమిషనును కూడా అప్పటి ఐక్య సంఘటన ప్రభుత్వం 1980లో నియమించింది.)

ఈ కొత్త జీతాల స్కేళ్ళు అమలు జరపడంవల్ల రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి నెం 13 రు. 10 కోట్లు అదనంగా ఖర్చు అవుతుంది.

కొత్త స్కేళ్ళ ప్రకారం కనీస వేతనం ఇప్పుడున్న రు. 375-70 నుండి రు. 482-70 లకు పెరుగుతోంది. ప్రైవేటు పొందిన ప్రాథమిక పాఠశాల విజీతం రు. 200 లకు పైగా పెరుగుతుంది. హైస్కూలు ఉపాధ్యాయులు, గుమస్తాలు మున్నగువారు ఇప్పుడు మెడికల్ ఆం వెస్టునూ, ఇంటికి దై ఆం వెస్టునూ పొందుతారు.

ఈ కొత్త స్కేళ్ళవల్ల ప్రభుత్వోద్యోగులు, విద్యాలయాలలోని ఉపాధ్యాయులు, ఇతర సిబ్బంది, జిల్లా పరిషత్తు, పంచాయితీరాజ్ వుద్యోగులు, రాత్రి కావలాదార్లు వగైరాలకు జీతాలు పెరుగుతాయి. మొత్తం వీరి సంఖ్య 8 లక్షలు వుంటుంది.

ఈ కొత్త జీతాల వచ్చిన తర్వాత దేశంలోకెల్లా ఎక్కువ జీతాలున్న ప్రభుత్వోద్యోగులు వీరే అవుతారని శ్రీ ఆశోక్ మిత్ర చెప్పారు.

ప్రభుత్వ పాఠశాలలు, ఎయిడెడ్ స్కూలు, కాలేజీలలోని సిబ్బందికి నెం 13 రు 20లు మెడికల్ ఆం వెస్టు ఇవ్వబడుతుంది.

ఇప్పుడిచ్చే అహార వచ్చిడిని రద్దు చేయాలని కమిషన్ సిఫార్సు చేసింది. ప్రభుత్వం దీనినంగీకరించలేదునరిగదా, వచ్చిడిని జైలు వార్లర్లు, పారెస్టుగార్లు, ఎక్సైజు సిబ్బందికి కూడా విస్తరించజేసింది.

ప్రతి రెండవ, నాల్గవ శనివారం పూర్తి శంఖు దినాలుగామా. ప్రతి మొదటి, మూడవ శనివారాలు పూర్తి పనిదినాలుగా ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది.

విద్యవిషయంలో వశ్యమబెంగాలు

వామపక్ష ప్రభుత్వం కృషి :
1977-81 కాలంలో సాధించినవి ఇవి:

1. అన్ని విద్యాలయాలలోనూ మామూలు పరిస్థితులను నెంకొల్పడం.
2. నకాలంలో పరీక్ష ఫలితాలను ప్రకటించడం.
3. ఉపాధ్యాయులకు, ఉపాధ్యాయేతరులకు వక్రమంగా జీతాలు చెల్లించడం.
4. పాఠశాలలు లేని 3400 గ్రామాలలో పాఠశాలలను తెరవడం.

5. కొత్తగా 4080 ప్రాథమిక పాఠశాల భవనాల నిర్మాణం.

6. 31 లక్షల మంది విద్యార్థులకు ఉచిత భోజనం, అన్ని భాషలలోనూ పాఠ్యపుస్తకాలను, పంకంను ఉచితంగా ఇవ్వడం.

7. బాలికలకు ఉచితంగా స్కూలు డ్రెస్సు ఇవ్వడం.

8. ప్రాథమిక పాఠశాలలలో అటలు బోటీలు ఏర్పాటు చేయడం.

9. 13,800 మంది కొత్త ప్రాథమిక పాఠశాల విద్యార్థుల నియామకం.

10. 980 కొత్త నెకందరీ పాఠశాలలను తెరవడం.

11. 2500 నెకందరీ పాఠశాల భవనాల నిర్మాణం.

12. అన్ని విద్యా సంస్థలకూ గ్రాంట్లు యివ్వడం.

13. నెకందరీ రెవెన్యూ వరకూ ఉచితంగా పాఠ్యపుస్తకాల నివ్వడం.

14. అటలు బోటీలను ప్రోత్సహించడం, లేదరేటరీలను నిర్మించడం.

15. ప్రజాతంత్ర పద్ధతులపై ప్రాథమిక విద్యార్థులకు, నెకందరీ విద్యార్థులకు, యూనివర్సిటీ చట్టం, వల్లక్ రైబరీ చట్టం ప్యాసు చేయడం.

16. రాష్ట్ర విద్యా వరికోధన. ప్రైవేటు బోర్డు నేర్పాటు చేయడం.

17. లోగడ 701 గ్రామ రైబరీలు వుంటే ఇప్పుడు 1575 కొత్త గ్రామరైబరీలను తెరవడం.

18. రైబరీలకు గ్రాంట్లను 10 రెట్లు పెంచడం.

19. ప్రైవేటు రైబరీలకు గ్రాంట్లు యివ్వడం.

20. కంకతా మెట్రోపాలిటన్ రైబరీని ఏర్పాటు చేయడం.

సమస్యలు - లెనిన్ వివరణ

ఈనాడు రష్యాలోనే కాక పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచం మొత్తంలో కార్మికవర్గం ప్రతి రోజూ ఏదో ఒక పోరాటాన్ని వదులుతూనే వున్నది. ఈ పోరాటాలు అనేక రూపాల్లో వుంటాయి. కాని, అన్నిటికంటే ప్రధానమైంది నమ్మే పోరాటం. అందుకని ఈ నమ్మేలు ఎట్లా మొదలవుతాయి, ఏ విధంగా వ్యాప్తి చెందుతాయి అనేది మనం తెలుసుకోవాలి. ప్రతివారు ఒకటి మాత్రం తెలుసుకుంటారు. ఎక్కడ యితే పెద్ద పెద్ద ఫ్యాక్టరీలు వెలుస్తాయో అక్కడ నమ్మేలు జరుగుతాయి అని. నమ్మే జరగని ఫ్యాక్టరీ అనేది మనం ఎక్కడా మచ్చుకయినా చూడం. కొద్ది ఫ్యాక్టరీలు వున్నప్పుడు కొన్ని నమ్మేలు మాత్రమే జరిగాయి. కాని ఫ్యాక్టరీ సంఖ్య ఎప్పుడయితే పెరిగిందో, ఫ్యాక్టరీలు చిన్న చిన్న పట్టణానికి, వల్లెలకు వ్యాపించాయో నమ్మేల సంఖ్య కూడ పెరిగింది.

ఈ భారీ ఉత్పత్తులు నమ్మేలకు ఎందుకు దారితీస్తాయి? పెట్టుబడిదారీ విధానం లెచ్చి తంగా కార్మికులకు యజమానులకు మధ్య పోరాటానికి దారితీస్తుంది. ఈ ఉత్పత్తులు భారీ ఉత్పత్తుల ఉన్నప్పుడు ఈ పోరాటం అవసరం నమ్మేరూపం దాటుతుంది.

పెట్టుబడిదారీ విధానం అంటే, దేశంలోని సంపద, ఫ్యాక్టరీలు, భూములు కొద్దిమంది చేతుల్లో వుంటుంది. మిగిలిన అత్యధిక జనాభా అస్తిసాస్తులు లేనివారుకాని, కొద్ది పాటి అస్తిగలవారు కాని అయివుంది. కార్మికులుగా తమ శక్తిని అమ్ముకుంటారు. భూస్వాములు, పెట్టుబడిదారులు ఈ కార్మికులచే ఏదోఒక వస్తువును ఉత్పత్తి చేయించి దానిని మార్కెట్ లో అమ్ముకుంటారు. ఫ్యాక్టరీ యజమాని ఈ కార్మికులకు కేవలం ఆతను, ఆతని కుటుంబం బ్రతకటానికి సరిపోయే జీతం ఇస్తాడు. మిగిలిన అధిక ఉత్పత్తి ఇంకా ఫ్యాక్టరీయజమాని జేబులోకి "రాతం" రూపంలో పోతుంది. అంటే పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో అత్యధిక జనాభా వారికోసం పనిచేయకుండా, కేవలం కొద్దిమంది కోసం "హులి"కి పనిచేస్తారు. దీనివల్ల ఆర్థికమయ్యేది ఏమిటంటే యజమాని ఎప్పుడూ కార్మికుని కూలి తగ్గించటానికి.

దానివల్ల ఎక్కువ లాభాలు సంపాదించటానికి ప్రయత్నం చేస్తూవుంటాడు. కార్మికుడు తనూ తనకుటుంబం సుఖమయమైన జీవితం గడపడానికోసం, అడుక్కొని తినేవారిలా ఉండకుండా వుండటానికి ఎక్కువ కూలి కోసం ప్రయత్నం చేస్తూవుంటాడు కాబట్టి ఈ కూలిమీద యజమానికి, కార్మికులకు ఎప్పుడూ ఘర్షణలు జరుగుతూ వుంటాయి. యజమానికి తన ఇష్టం వచ్చిన వాళ్ళని పనిలోపెట్టుకొనే స్వాతంత్ర్యం వుంటుంది. అందుకనే ఆకలికొన్న కూలికి పనిచేసే వాళ్ళకోసం వెతుక్కుంటాడు. అదే విధంగా కార్మికులకూ తన ఇష్టం వచ్చిన యజమాని దగ్గర పనిచేసే స్వాతంత్ర్యం వుంటుంది. అతను అతి ఎక్కువ జీతం (కూలి) ఇచ్చే యజమానిని వెతుక్కుంటాడు. ఒక కార్మికుడు పట్టణంలో పనిచేసినా, వల్లెలో పనిచేసినా, ఫ్యాక్టరీ యజమాని దగ్గర పనిచేసినా, భూస్వామి దగ్గర పనిచేసినా అతను యజమానితో కూలి గురించి బేర మారతాడు, పోరాడుతాడు.

కాని కూలి కోసం జరిగే ఈ పోరాటం ఒక్కటి వల్ల సాధ్యపడుతుందా? కార్మిక వర్గం సంఖ్య పెరుగుతూ వుంది. అనేక మంది చిన్న చిన్న వ్యవసాయదారులు నాశనమయిపోయి పట్టణానికి, ఫ్యాక్టరీలలో పనిచేయటానికి త.లిపోతున్నారు. భూస్వాములు, ఫ్యాక్టరీ యజమానులు కార్మికుల ఉద్యోగాలు ఉడగొట్టే యంత్రాలను ప్రవేశ పెట్టుతున్నారు. పట్టణంలో నిరుద్యోగుల సంఖ్య రోజు రోజుకు పెరిగి పోతుంది. వల్లెలలో అడుక్కుతినే వారి సంఖ్య పెరిగిపోతుంది. ఆకలిగావున్నవారు ఆకలిబాధ తట్టుకోలేక "హులి"ని క్రిందకు నెట్టివేస్తున్నారు. ఈ పరిస్థితుల్లో ఒక్క తనయజమానిమీద పోరాడటమనేది అసాధ్యమైన విషయం. కార్మికుడు ఎక్కువ కూలి కోరినా, కూలిలో కోతని వ్యతిరేకించినా, యజమాని అనేకమంది ఆకలిజనం తక్కువ కూలి కయినా పనిచేయటానికి నిర్ధంగా వున్నారని, ఆ కార్మికుణ్ణి పనిలోనుంచి తీసి పారేస్తాడు.

అటువంటి దమనీయ పరిస్థితికి ప్రజానీకం

కేరళ ప్రభుత్వం

విజయాలు

1. 80 ఎండు పైబడిన వ్యవసాయ కార్మికులు 1,25,000 మందికి పెన్నను ఇవ్వబడుతున్నది.

2. 1,82,000 మంది నిరుద్యోగులైన యువకులకు నిరుద్యోగ భృతి ఇవ్వబడుతోంది.

3. 55 లక్షల విద్యార్థులకు ఆరోగ్య రక్షణకార్డులిచ్చి స్కిము ప్రవేశపెట్టబడింది.

4. గ్రామపునర్నిర్మాణం కొరకై రు. 10 కోట్లు మంజూరు చేసింది.

5. దరిద్రరేఖకు పైకి తీసుకురావటానికి హరిజనుల కొరకై రు. 900 కోట్లు వధకం.

6. 1,95,000 చిన్న రైతులకు పడ్డి విముక్తి వధకం అమలు.

7. 400 గ్రామాల్లో వల్లెకార్లకు అభివృద్ధి వధకాలు: ఇమ్మ్యురెన్సు.

నెట్టివేయబడ్డప్పుడు, పట్టణాల్లో విపరీత సంఖ్యలో నిరుద్యోగులున్నప్పుడు, కోతేశ్వర్లు చిన్నవ్యాపారస్తులను పీర్చిపిప్పిచేస్తున్నప్పుడు ఒక కార్మికుడు ఒంటరిగా యజమానిముందు నిలబడలేని శక్తిపొందు. ఈ పరిస్థితుల్లో పెట్టుబడిదారుడు కార్మికుణ్ణి అణగ దొక్కివేస్తాడు. దానివలన చేసుకుంటాడు. అతణ్ణి కాను, అతని భార్యపిల్లలను కూడ అణగ దొక్కివేస్తాడు ఉదాహరణకు కనీసం చట్ట పరమైన రక్షణలు కూడలేని పరిశ్రమల్లో పరిస్థితి చూసే అక్కడి కార్మికులు 17-18 గంటలు పనిచేస్తూ వుంటారు. 5-6 సంవత్సరాల వయస్సు పిల్లలు పనిచేయటం మనం చూస్తూ వుంటాము. వంశ పారంపర్యంగా అట్లా ఆకలితో మండి చచ్చిపోయిన అనేక మంది కార్మికులను మనం చూడవచ్చు. అంత ఎందుకు, కార్మికుడు తన వ్యంత ఇంట్లోనే యజమాని కోసం పనిచేస్తూ వుంటాడు ఒక చట్టపరమైన రక్షణ పొందలేనప్పుడు, యజమానులను కార్మికుడు ఎదిరించలేనప్పుడు, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలోని కార్మికుని పరిస్థితి దానివ బ్రతుకు కంటే కూడ నికృష్టంగా వుంటుంది.

కాబట్టి, ఆ పరిస్థితుల్లోకి నెట్టిబడకుండా వుండటానికి గాను కార్మికుడు ఆటో ఆటో తేలే పోరాటాన్ని సాగిస్తాడు. ఎప్పుడయితే పెట్టుబడిదారుడు తనని అణగదొక్కివేస్తాడని, తను ఒంటరిగా పోరాడలేనని కార్మికుడు

(2 వ పేజీ తరువాయి)

గ్రహస్థానో అప్పుడు ఇతరులతో కలిసి, యజమానుల కలిసి తిరుగుబాటు చేస్తారు. వమ్మలమొవలు పెడతాడు మొదట్లో చైతన్యం లేకపోవటంవల్ల ఎవరిమీద తన పోరాటమో తెలియకపోవటంవల్ల, కార్మికుడు ప్యాక్టరీలను నాశనంచేస్తాడు కేవలం వాళ్లు ప్యాక్టరీ యజమానుల మీద తమ కోపాన్ని ప్రదర్శిస్తారు. కార్మికుల ఆ పరిస్థితులకు కారణాలు ఏమిటి, దానికి పరిష్కారం ఏమిటి అనేది అలోచించకుండా, ఆ దమనీయ పరిస్థితుల నుంచి బయటపడటానికి వారి ఉమ్మడి శక్తిని ఉపయోగించటానికి ప్రయత్నిస్తారు.

అనేక దేశాలలో ఈ పోరాటాలు విడి విడిగా జరుగుతూవుంటాయి. వీటిని పోలీసులు, యజమానులు "తిరుగుబాటు" అంటూ వుంటారు. ఒక కోణంనుంచి ఈ దేశాలలో జరిగే ఈ పోరాటాలు శాంతియుతంగా వుంటాయి, కాని అన్ని కోణాల్నుంచి చూసి వట్టియతే ఇది కార్మికవర్గ విముక్తి కొరకు జరిగే పోరాటాలుగా వుంటాయి.

కార్మికవర్గ పోరాటాల్లో వమ్మలకు వుండే ప్రాధాన్యత ఏమిటి? దీనికి జవాబు చెప్పు కొనేముందు మనకు అసలు వమ్మ అంటే ఏమిటో వరియైన అవగాహనవుండాలి. ఒక కార్మికుని జీతం (కూలి) కార్మికునికి, యజమానికి మధ్య జరిగే ఒప్పందం ద్వారా విరలించబడుతుంది. ఈ పరిస్థితులలో కార్మికుడు శక్తిహీనుడయితే, వారు తమ కోర్కెలకోసం ఉమ్మడిగా పోరాడాలి. తమ కూలిలో కోత విధించకుండా అడటానికి కాని, ఎక్కువ కూలీకోసంకాని వారు వమ్మలు చేయాలి వుంటుంది. ప్రతి పెట్టుబడిదారీ దేశంలోను వమ్మలు జరుగుతాయనేది సత్యం. అమెరికా, ఐరోపా దేశాలలోని కార్మికులు తాము ఐక్యంగా లేకపోతే ఐరిషీ మం మని గ్రహిస్తారు. వాళ్లు ఐకమత్యంతో వమ్మ ద్వారాగాని, వమ్మ బెదిరింపుతోగాని యజమానుల దారుణులను అనగరు. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ అభివృద్ధి చెందే కొద్దీ, పెద్దపెద్ద ప్యాక్టరీలు ఏర్పడే కొద్దీ, చిన్న పెట్టుబడిదారులను బడా పెట్టుబడిదారులు మింగివేసే కొద్దీ, కార్మికవర్గం ఐక్య ఉద్యమాంద్వారా దీన్నే త్వరగా ఎదుర్కొనాలి అవసరం వుంది. ఎందుకంటే ఓరుబొగం ప్రబలి పోతుంది, పెట్టుబడిదారుల మధ్య పోటీ తీవ్రతరమౌతుంది. దాని

వల్ల పెట్టుబడిదారుడు తయారైన వస్తువును చౌకగా అమ్ముతాడు. ఇది చెయ్యాలంటే అతను కార్మికునకు వీలైనంత తక్కువ కూలి ఇవ్వాలి. వరి శ్రమంలో ఒడు దుడుకులు ఏర్పడుతాయి. పంజీభం తీవ్రతరమౌతుంది. పరిశ్రమ అభివృద్ధి చెందే కొద్దీ యజమాని ఎక్కువలాభాలు గడిస్తూవుంటాడు. కాని అతడు ఎప్పుడూ దాన్ని కార్మికులతో పంచుకోవాలని అనుకోడు. కాని పంజీభం ఏర్పడి కష్టాలు వస్తున్నప్పుడు, వాటిని కార్మికుల నైతిన దుద్దటానికి ప్రయత్నిస్తాడు. పెట్టుబడిదారీ వమాజంలో ఈ వమ్మల అవసరం ఏస్థాయిలో గుర్తించబడిందంటే ఐరోపాదేశాల్లో ఏ చట్టమూ వమ్మలను జరిపించటాన్ని నిషేధించలేదు.

ఏది ఏమయినప్పటికీ, పెట్టుబడిదారీ వమాజంలో విరలపాంపబడే ప్రతి వమ్మ, ఆ వ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా జరిగేదే. ఒక పెద్ద పెట్టుబడిదారణ్ణి ఒక వ్యక్తిగాని, ఒక మీద శ్రామికుడుగాని ఎదుర్కొన్నప్పుడు అది దానినత్యాన్ని గుర్తించలేదేమిటా వుండేది. కాని ఈ శ్రామికవర్గం ఏకమైనప్పుడు పరిస్థితులు మారతాయి. ఒక పెట్టుబడిదారునకు కొత్త వస్తువులను ఉత్పత్తి చెయ్యటానికి తనయంత్రాలమీద పనిచేసేందుకు కార్మికుడు దొరకనట్లయితే, ఆ పెట్టుబడిదారి, అస్థిగాని ఉపయోగం లేదని అవుతుంది. కొత్త అస్తులను వృష్టించలేదు. కార్మికులు పెట్టుబడిదారునికో వ్యక్తులుగా పోరాడినంత కాలం తన రొక్కెకోసం ఇంకొకరికి లాభాలు చేకూర్చే బాపనలాగానే వుంటారు. వారు ఓర్జీవంగా, అద్దెకు తెచ్చుకున్న సేవకుంలాగానే వుంటారు. కాని వాళ్ళంతా కలిసి తమ కోర్కెలను యజమానుల ముందుపెట్టి, యజమానుల దబ్బు వంచుకు అమ్ముడు పోతుంటా వుంటే వారు దానినలుగా వుండరు. మానవులు లాగ జీవిస్తారు. అంతేకాదు వారి శ్రమ కేవలం కొంతమంది బద్దకస్తుల అస్తులు పెంచటానికే కాకుండా వారు మానవులుగా జీవించడానికి తన కోర్కెలు కోరుతారు. దానినలు దిమాడ్లు పెట్టడం ఎందుకు చేకారంటే పెట్టుబడిదారులు, భూస్వాములు కోరిన విధంగా బతకటానికి కాదు. ఒక శ్రామికుడుగా తను ఏ విధంగా బతకాలని అనుకుంటున్నాడో ఆ విధంగా జీవించటానికి. అందుకని వమ్మలు ఎప్పుడు పెట్టుబడిదారుల గుండెలు దడదడలాడిస్తాయి. ఎందుకంటే అవి వారి అధికారాన్ని తగ్గించి

వేస్తాయి కాబట్టి. ఒక జర్మను కార్మికుడు శ్రామికవర్గం గురించి ఏమని పాదాదంటే "నీ శక్తి వంతమైన చెయ్యి తలుచుకుంటే చక్రంబిన్న జగిపోతాయి" అని. అంటే వాస్తవికంగా ఏమిటంటే ప్యాక్టరీలు, భూస్వాముల పొలాలు, యంత్రాలు, రైళ్లు మొదలైనవన్నీ ఒక పెద్ద యంత్రంలోని చక్రాలవంటివి. ఇవన్నీ అనేక రకాలయిన వస్తువులను ఉత్పత్తిచేసి, అవి చేరాల్సినచోటకు చేరుస్తాయి. పొలం దున్నే కూలి, గవి కార్మికుడు, ప్యాక్టరీలో వస్తువులు ఉత్పత్తిచేసే శ్రామికుడు, రైలు రైదీవరు, తాపీ వని వారు, మొదలయిన శ్రామికులంతా ఈ మహాయంత్రాన్ని వదుపుతూ వుంటారు, వీళ్ళంతా కనుక పని విరిపిచేసే మొత్తం యంత్రాంగమంతా స్తంభించిపోతుంది. శ్రామికుడు ఎలుగెత్తి తన హక్కులకోసం చేసే ప్రతి వమ్మకూడ విజయవంతమైన యజమాని నేనుకాదు, శ్రామికుడే అని పెట్టుబడిదారుడికి గుర్తుచేస్తూవుంటాంది. ప్రతివమ్మకూడ శ్రామికుడికి తాను ఒంటరిగా లేనని, అధ్యాత్మ పరిస్థితి లేదని గుర్తుచేస్తూ వుంటుంది. వమ్మ అనేది ఆ ప్యాక్టరీలోని కార్మికులమీద, చుట్టూవున్న శ్రామికవర్గం మీద, దగ్గర్లో వున్న ప్యాక్టరీ కార్మికుల మీద ఎంతటి ప్రభావాన్ని చూపిస్తుందో చూడండి. పాదారణ పరిస్థితులలో శ్రామికుడు ఎటువంటి గొణుగుడు లేకుండా పనిచేసుకుంటాడు. యజమానికి ఎదురచెప్పుడు. తన పరిస్థితుల గురించి చర్చించడు. కాని ఒకసారి వమ్మలోకి దిగిన తరువాత కార్మికుడు తన కోర్కెల గురించి ఎలుగెత్తి చాటుతాడు. యజమాని చేసిన తప్పుడు పనులు వేరెత్తి రైర్యంగా చూపుతాడు. తన గురించే కాకుండా తనకోపాటు పనిముట్లు కిందపడేసిన తోటి కార్మికుల గురించి, కార్మికుల యొక్క ఐక్యత, అవసరాల గురించి అలోచిస్తాడు. తన జీతం గురించే కాకుండా తనతోటి కార్మికుల జీవిత పరిస్థితుల గురించి అలోచిస్తాడు. ఎటువంటి అవాంతరానికి భయపడడు. వమ్మ అంటే అనేక కష్టాలు. యుద్ధంకో మాత్రమే పోల్చదగినంత భయంకరమైన కష్టాలు - అకలితో అలమటించే కుటుంబాలు, జీతాల కోత, ఒక్కొక్క నమయంలో అరెస్టులు, తమ వున్న పాతంనుంచి, జీవిత ప్రాంతం నుంచి బహిష్కరణలు మొదలయిన వన్నీ వుంటాయి. ఇన్ని కష్టాలున్నప్పటికీ కార్మి

(3 వ పేజీ తరువాయి)

కుడు దైర్యంగా విలసిల్లి పోరాడతాడు. తన కోటి కార్మికులతో కలిసి యజమాని కోర్కెలను గురించి బేరపాటలు చేస్తాడు. వమ్మలవల్ల ఇచ్చి కష్టాలున్నప్పటికీ ప్రక్కనున్న ప్యాక్టరీలోని కార్మికులు రెట్టంపు దైర్యంతో, తన కోటి కామ్రేడ్స్ జేసే పోరాటాలతో ముందుకు వస్తాడు. ఇంగ్లండు కార్మికులు వమ్మచేస్తున్నప్పుడు, ఏంగిల్స్ మహాపాద్యుడు యిట్లా అనాడు.

“ఒక్క బూర్జువాను లొంగిపోకున్న ప్రజలు, వమన బూర్జువావర్గం యొక్క శక్తిని నాశనం చెయ్యగలరు” :

ఒక్కొక్కసారి ఒక్క ప్యాక్టరీలో మొదలైన వమ్మ అనేక ప్యాక్టరీలలో వమ్మలకు దారితీస్తుంది. కొద్దికాలం మాత్రమే అయినా తన కోటి కామ్రేడ్స్ ధనికవర్గంతో నమానమైన స్థాయిలో వమ్మ ద్వారా విలసిల్లడాన్ని చూసిన కార్మికులపై వమ్మ ఎంతో నైతిక ప్రభావాన్ని చూపిస్తుంది. ప్రతి వమ్మ కార్మికులలో సోషలిజంపై ఆలోచన కలిగించేస్తుంది. పెట్టుబడియొక్క దోపిడీ నుంచి విముక్తి కొరకు జరపవలసిన పోరాటం గురించి ఆలోచన రేకెత్తిస్తుంది. ఒక వమ్మ జరగడానికి ముందు, ఒక ప్యాక్టరీలోగాని, ఒక పట్టణంలోగాని, ఒక ప్యాక్టరీ బ్రాంచిలోగాని పనిచేసే కార్మికులకు సోషలిజం గురించి ఆలోచన వుండకపోవడం, వమ్మ తరువాత స్టడీ పర్మిట్స్ ఏర్పడటం, విప్లవపడటం, అనేకమంది సోషలిస్టులుగా మారడం జరుగుతూ వుంటుంది.

కార్మికుని యొక్క శక్తి, యజమానుల యొక్క శక్తి ఏమిటో వమ్మ కార్మికులకు తెలియజేస్తుంది. తన గురించి, తన ప్రక్క పనిచేసే వారి గురించి, తన యజమాని గురించే కాకుండా మొత్తం పెట్టుబడిదారీ వర్గం గురించి, కార్మికవర్గం గురించి వమ్మ చెప్తుంది. కార్మికుల శ్రమ శక్తిమీద అనేక లక్షలు సంపాదించుకున్న ఒక ప్యాక్టరీ యజమాని ఆ కార్మికుల కనీస కోర్కెలు అంగీకరించవచ్చు వారు తిరగబడితే, అనేకమంది కార్మికుల కుటుంబాలు అకలితో అలమటిస్తూ వుంటే వాళ్ళందరినీ ఏదుల్లోకి నెట్టివేస్తే, పెట్టుబడిదారీ వర్గమంతా క్రామిక వర్గానికి శతృవులని, కార్మికులు తమ మీద, తమ యొక్క ఐక్య ఉద్యమాల మీద

మాత్రమే ఆధార వదలని తేటతెల్లంగా కార్మికునికి తెలిసిపోతుంది. ఒక్కొక్కసారి ఒక్క యజమాని కొన్ని చిన్న చిన్న రాయితీలు కల్పించి, ఇంకా అనేకవిధాల కార్మికులను మోసం చెయ్యటం తటస్థిస్తుంటుంది. కార్మికులను శ్రమంలో పడవేస్తుంది. కాని ఒక్కవమ్మ పెట్టుబడిదారీ వర్గం ‘మేకకోలు కప్పుకున్న కోడలు’ లాంటిది అని చూపించి, ఈ శ్రమలన్నింటిని చిన్నాభిన్నం చేసివేస్తుంది.

అంతేకాదు, వమ్మ పెట్టుబడిదారీ వ్యూహాన్నే కాకుండా ప్రభుత్వ వ్యూహాన్ని, చట్టాలని వివర్గతం చేసి కార్మికుల కళ్ళు తెరిపిస్తుంది. పెట్టుబడిదారుడు కార్మికవర్గ శ్రేయోభిలాషిలాగ నటించినట్లే, ప్రభుత్వం, ప్రభుత్వ యంత్రాంగం కూడ కార్మికవర్గానికి, అటు పెట్టుబడిదారీ వర్గానికి న్యాయం చిహ్నరేఖలాగా నటిస్తుంది. కార్మికునికి చట్టాలు తెలియవు. ప్రభుత్వయంత్రాంగంలో పనిచేసే ఉన్నతాధికారులతో ఎటువంటి సంబంధాలు వుండవు. అందుకని అతను ఇవన్నీ నమ్ముతాడు. ఆ పరిస్థితులలో వమ్మ జరుగుతుంది. అప్పుడు ప్యాక్టరీల ఇన్స్పెక్టర్లు, పోలీసులు, మేజిస్ట్రేటులు, సైనికులు మొదలయిన వాళ్ళంతా ప్యాక్టరీలముందు కనిపిస్తారు. అప్పుడు కార్మికుడు తను చట్టాన్ని అతిక్రమించానని తెలుసుకుంటాడు. అంటే యజమానులందరూ కార్మికుల జీతాలు ఎట్లా తగ్గించాలి మొదలయిన విషయాలు మీద వివరంగానే చర్చించుకోవచ్చు. కాని అదే కార్మికులు చేస్తే, వాళ్ళ ఐక్యమైతే చట్టాన్ని ఉల్లంఘించినట్లు! వమ్మచేసే కార్మికులను పోలీసులు వాళ్ళ ఇండ్లలోనుంచి తరిమివేస్తారు. వారు విశ్వాసపర వస్తువులను అప్పుగా తెచ్చుకొనే కొట్లను కూడ మూసివేస్తారు. సైన్యం వస్తుంది. ఒక్కొక్కసారి ఈ సైన్యం విర్రాశిత్వంగా కార్మికుల మీద కాల్పులు సాగిస్తుంది. మరిగెత్తిపోతున్న కార్మికులను వెనుక నుంచి కాల్చి చంపిన ఈ సైనికులకు ప్రభుత్వం అభినందనలు కూడ తెలుపుతూంటుంది. అప్పుడు ప్రభుత్వం దాని యంత్రాంగం పెట్టుబడి దారులను రక్షిస్తుందని, కార్మికుల కాళ్ళు చేతులు అడకుండా చూస్తుందని కార్మికుడు అర్థం చేసుకుంటాడు. కాబట్టి ప్రభుత్వం అతి వీరమైన శత్రువని గ్రహిస్తాడు. చట్టాలనేవి ధనిక వర్గం కోసమే ఉన్నాయని, ప్రభుత్వ అధికారులు వాళ్ళ అవసరాలనే రక్షిస్తారని

కార్మికవర్గాన్ని తన కోర్కెలను చెప్పుకో వియ్యదని, వారిమీద దాడులు చేస్తుందని గ్రహిస్తాడు. అంతేకాదు; తన వమ్మ హక్కును, తన ప్రతికూలను ప్రచురించుకొనే హక్కును, పార్లమెంటులో తన ప్రతినిధిని పెట్టుకొనే హక్కును, తద్వారా తన యొక్క వమనవర్గంను చెప్పే అవకాశాన్ని తనే సాధించుకోవాలని కార్మికుడు అర్థంచేసుకుంటాడు. ప్రభుత్వానికి కూడా వమ్మ అనేది కార్మికవర్గంయొక్క కళ్ళు తెరిపించి వాళ్ళను చెతనవ్యవంతం చేస్తుందని తెలుసు. అందుకనే వమ్మ మొదలవగానే దాన్ని మొదటనే అణగదొక్కి వెయ్యటానికి ప్రయత్నం చేస్తుంది. కార్మికవర్గ వచ్చి వ్యతిరేకి, సోషలిస్టులను, వర్గచైతన్యం వున్నవారిని అణగదొక్కిటంలో పేరున్న ఒక జర్నలు మంత్రి వద్దకు ఏమన్నాడంటే, “ప్రతి వమ్మ వెనకాల విప్లవం అనే మహాభూతం ఉంటుంది” అని ప్రభుత్వం తన శత్రువని కార్మికవర్గమంతా ఐక్యంగా విలసిల్లి ప్రజాస్వామిక హక్కులకోసం దాతో పోరాడాలనే అవసరం గావర్కరికినమ్మ ద్వారా అభివృద్ధిచెందుతుంది. వమ్మ ద్వారా కార్మికుడు అనేక పాఠాలు నేర్చుకుంటాడు. తన వర్గంతా ఐక్యంగా మాత్రమే పెట్టుబడిదారులను ఎదిరించి పోరాడగలనని తెలుసుకుంటాడు. వమ్మ ద్వారానే కార్మికవర్గం మొత్తం పెట్టుబడిదారీ వర్గమీద, దానికి వ్యాయవదే ప్రభుత్వ యంత్రాంగం మీద పోరాడాలి అనే ఆలోచన రేకెత్తిస్తుంది. అందుకనే సోషలిస్టులు దీన్ని “యుద్ధ పాఠశాల” అన్నారు. పెట్టుబడిదారీ వర్గం దోపిడీ నుంచి, ప్రభుత్వం దాని యంత్రాంగంయొక్క దమనకాండ నుంచి కార్మికులు, ప్రజలు విముక్తి కావాలంటే, తన వర్గ శత్రువుమీద ఏవిధంగా యుద్ధం చెయ్యాలి అనేది కార్మికుడు ఈ పాఠశాలలోనే నేర్చుకుంటాడు.

కాని “యుద్ధ పాఠశాల” అంటే యుద్ధం అని అర్థం కాదు. వమ్మలు ఉధృతంగా జరుగుతున్నప్పుడు అనేకమంది చివరకు సోషలిస్టులతో వహ కార్మికవర్గం వమ్మలకు, వమ్మ విధులతో, వమ్మ సంఘాలకు పరిమితమైతేదాని, కేవలం వమ్మలద్వారానే కార్మికుల పరిస్థితులు మెళగువచ్చుకోవచ్చని, చివరకు కార్మికవర్గం విముక్తి కూడా సాధించవచ్చునని భావిస్తుంటాడు. ఒక చిన్న ఐక్య ఉద్యమ శక్తి చూసి ఏరు ఒక దేశ (మిగతా 19 వ పేజీలో)

అంతర్జాతీయ రంగం :

అమెరికాలోనే అమెరికా ప్రభుత్వానికి చుక్కెదురు

ఎల్ సాల్వాడార్ లో నిష్టవాన్ని అణచివేసి అచ్చట పాసిస్టు సాయోజ్ఞా ప్రభుత్వాన్ని రక్షించటానికై అమెరికా ప్రభుత్వం తీసుకొనే నైవిక చర్యలకు అమెరికాలోనే తీవ్ర ప్రతిఘటన ప్రారంభమైనది.

మే 31న తేదీ ఆదివారం నాడు సుమారు 75 వేల మంది అమెరికన్లు వాషింగ్టన్ లోని పెంటగాన్ ముందు "విదేశాలలో యుద్ధాలను సాగించుటకు, దేశంలో మానవుల బాధలను పెంచుటకు రీగన్ ప్రభుత్వం తలచెట్టి విధానాలకు" వ్యతిరేకంగా బ్రహ్మాండమైన ప్రదర్శనను జరిపారు. (అమెరికన్ నైవిక కార్యాలయంపేరు పెంటగాన్) వియత్నాంపై అమెరికా జరిపే యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా 1970 తర్వాత కాలంలో జరిగిన బ్రహ్మాండమైన ప్రదర్శనల తర్వాత ఇదే అమెరికాలో పెద్ద ప్రదర్శన.

సాల్వాడార్ ప్రజల సహాయార్థం జరిగిన ఈ ప్రదర్శనను ఏర్పాటు చేసింది పీపుల్స్ యాంటీవార్ మొబిలైజేషన్ (పామ్). 800 సంస్థలకు పైగా ఈ ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నాయి. యుద్ధ వ్యతిరేక వాచనక్షియులు మొదలుకొని యుద్ధ వికలాంగుల వరకూ అనేక నెక్లవారు దీనిలో పాల్గొన్నారు.

సాల్వాడార్ సహాయక కమిటీ, యుద్ధ వ్యతిరేకకమిటీ, నైవ్యంలో జేర్చుటకు వ్యతిరేక కమిటీ, అవగా బాబు వ్యతిరేకకమిటీ, నీగ్రోల సంస్థ, లాటిన్ అమెరికా ప్రజల సంస్థలు, అకియా ప్రజల సంస్థలు, రెడ్ ఇండియన్ ప్రజల సంస్థలు, ట్రేడ్ యూనియన్లు, విద్యా సంస్థలు, పంక్షేమ సంస్థలు, వృద్ధుల సంస్థలు, వృత్తి సంస్థలు, కళాకారులు మున్నగువారు ఈ ప్రదర్శనలో పాల్గొని లింకన్ మెమోరియల్ వద్ద తమ విరసనను తెలియజేశారు.

150 వట్టలకంటే మించి, బస్టిం మించి వేల బస్సులపై ప్రదర్శకులు వచ్చారు. కాన్ ప్రాన్సిస్కో, కాన్సాస్ లో సహ మరో 5 వట్టలకంటే కూడా ఇదే రోజున విరసన ప్రదర్శనలు జరిగినవి.

ఈ ప్రదర్శన అవురూపమైనది. అన్ని జాతులవారు, రంగులవారు, వయస్సులవారు దీనిలో పాల్గొన్నారు. మూడు కాళ్ళ

ముదునలులు మొదలుకొని తండ్రుల భుజాన పైకెక్కిన బాలబాలికలవరకూ అన్ని వయస్సుల వారూ దీనిలోవున్న అత్యధిక సౌభాగ్యులు యువకులు. అంతే విశ్వవిద్యాలయాలలో, కాలేజీలలో, కొంతవరకూ హైస్కూళ్ళలో యుద్ధవ్యతిరేకపుద్యమం ఎంత విస్తృతంగా వుంటోతేలుస్తుంది. ఎల్ సాల్వాడార్ ప్రజల సంఘీభావ సంస్థలు అన్ని విద్యాలయాలలోకి పాకి ఈ యుద్ధవ్యతిరేక చైతన్యాన్ని కల్పించింది.

గణనీయమైన విషయమేమిటంటే అనేక మతసంస్థలు కూడా ఈ ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నాయి. వల్లబీ దుస్తులు ధరించిన నన్స్ వేంకొలదీ దీనిలో పాల్గొన్నారు. దాదాపు అన్ని చర్చిగూపు ప్రతినిధులూ ఈ ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నారు.

ఇజ్రాయెల్ కు అనుకూలంగా అమెరికా వ్యవహరిస్తున్న తీరుకు వ్యతిరేకంగా అంతోళన సాగించే పాలిస్టినియులు కూడా దీనిలో పాల్గొనటం విశేషం.

అధికవ్యయప్రయోగార్హి ఎంకో దూరం నుండి విస్కాల్సిన్, మిస్సిసోప్, టెక్సాస్ ల నుండి కూడా ప్రదర్శనలో పాల్గొనుటకు ప్రజలు వచ్చారు.

అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల కుట్రలను ఓడించటానికి అమెరికన్ ప్రజలే ధ్వజ మెత్తారు : అ కుట్రలకు బలియౌతువుంటే మనం ఉదుకొంటామా ?

అమెరికాలోని వివిధ విద్యా కేంద్రాలకు చెందిన 2 వేల మంది ప్రొఫెసర్లు అమెరికన్ ప్రభుత్వానికి ఒక విజ్ఞప్తిని సమర్పిస్తూ ఎల్ సాల్వాడార్ లో మిలిటరీముతాకు సహాయం చేయరాదనీ, ఆ దేశం నుండి తన 'సంహదర్శన' వెనక్కు రప్పించాలనీ కోరారు. సాల్వాడార్ ప్రజలు తమ భవిష్యత్తును తామే నిర్ణయించుకోవాలనీ, ప్రజా భక్షకులయిన నైవిక ముతామ బలవర్ధరాదనీ కోరారు.

జపాన్ లో అమెరికా వ్యతిరేక పుద్యమం

మే ప్రథమ వారంలో జపాన్ ప్రధాన మంత్రి సుజుకి అమెరికాలో పర్యటన జరిపి ఒక సంయుక్త ప్రకటనను చేయడం జరిగింది. అమెరికా కోరికల్లు జపాన్ పూర్తిగా

అమెరికన్ యుద్ధవ్యూహంలో భాగస్వామి కాకపోయినా, ఈ ప్రకటనలో వున్న కొన్ని భాగాలు ఈనాడు జపాన్ ప్రజల కోరికల్ని గురియైనవి.

ఈ ప్రకటనలో రక్షణ విషయంలో "మైత్రి" అనే పదం వాడబడింది. దీనిఅర్థం అమెరికా యుద్ధవ్యూహంలో జపాన్ కూడా భాగస్వామి కావటమన్నమాట.

దీనికి వ్యతిరేకంగా దేశమంతటా ఉన్మేళన విరసన బయలుదేరింది. ప్రపంచంలో ఇంతవరకూ నైవిక చర్యగా వునయోగించబడిన రెండు అణు బాంబులూ, జపాన్ లోని హిరోషిమా, నాగసాకిపట్టణాలపై నేనే వేయబడినవి. షణాంలో దాదాపు 3 లక్షల మంది వరకూ భస్మీభూతమై పోయారు. ఆ అనుభవంవున్న జపాన్ ప్రజలు యుద్ధ వ్యతిరేకంగా సాగే పుద్యమంలో ముందు పీఠిన వుంటున్నారు. ఇంతవరకూ అధికారంలో వున్న ఏ ప్రభుత్వమూ యుద్ధ ప్రయత్నాలకు సహకరించటానికిగాని, అణుబాంబులను తన సరిహద్దులోనికి రానివ్వటానికైనా సాహసించలేదు.

కాని ఇప్పుడు సుజుకి ప్రభుత్వం ఇందుకు సాహసించింది. బ్రహ్మాండమైన ప్రజల విరసనకు జపాన్ ప్రభుత్వం గజగజ వణికి పోతువుంది. 'మైత్రి' అనే పదానికి వేరే అర్థం చెప్పజూకాదు సుజుకి. 'మైత్రి' అనే పదాన్ని ఈ ప్రకటనలో ఉపయోగించిన విదేశాంగ మంత్రి రాజీనామా యిచ్చాడు.

కాని ప్రభుత్వం దగా చేస్తున్నదని ఇద్దరుజువైంది. అమెరికన్ అణుబాంబులనొకటా, అణుబాంబులన్న నొకటా జపాన్ రేవులను కాకతూనే వున్నవనీ, జపాన్ ప్రభుత్వం అనుమతిలోనే ఇది జరుగుతున్నదని అమెరికన్ ప్రభుత్వ వర్గాలు తెలియజేసినవి. జపాన్ ప్రభుత్వం స్థితి కుడితిలోపడ్డ ఎలుక చందమైనది.

ఈ రథన ఇంకా సాగుతూనే వున్నది. అణుబాంబులను రుచిచూసిన జపాన్ ప్రజలు అమెరికన్ యుద్ధోన్మాదుల కటిం ప్రయత్నాలను ఎదుర్కొనటంలో ఎవరికీ తీసిపోరని రుజువు చేస్తున్నారు.

కార్మికలోకం
చందారేటు
విడిప్రతి 0-75 పైసలు
సంవత్సరం చందా రు. 8-00

ఆర్.టి.సి. కార్మికుల ధర్నా

ఎ. సి. యన్. ఆర్. టి. సి. లో వేతన పునర్నిర్ణయం కొరకై ఒక పే కమిటీని వేయడం జరిగింది. ఏడాదిలోగా, అనగా 1981 జూన్ నాటికి ఈ పని పూర్తికావాలని నిర్ణయించబడింది. ఆర్.టి.సి.లో వడతేపే సంఘాలన్నీ మొమోరాండం ద్వారా తమ కోర్కెలను తెలియజేయడం జరిగింది. అయినా, ఇంతవరకూ ఈ సంఘాలలో దేనికోనూ పే కమిటీ చర్యలు ప్రారంభించ లేదు.

ఈ ప్రధాన సమస్యేగాక పెండింగులో వున్న ఇతర సమస్యలు అనేకములువున్నవి. 1981 దేకాక 1980 యూనిఫారం గుడ్ల కూడ ఇంతవరకూ ఇవ్వలేదు.

కొబట్టి ఇటువంటి సమస్యల సత్కర పరిష్కారం కోరుతూ మే 13న వి వి థ దివిజన్ల హెడ్ క్వార్టర్స్‌లోనూ ఒక రోజు ధర్నా జరుపుటకు ఎ. సి. యన్. ఆర్. టి. సి. స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ నిర్ణయించింది. ఫెడరేషను పేకమిటికి సమర్పించిన మొమోరాండం కాపీని, ఇవరల్ సమన్యలపై ఇవరల్ మేనేజరుకు సమర్పించిన మొమోరాండమును ఆచ్యువేసి వి రి వి గా పంపడం జరిగింది.

12 దివిజను కేంద్రాలలో ఈ ధర్నా జరిగినట్లు వార్తలందినవి. ముఖ్యంగా విజయ వాడ, గుంటూరు, ప్రకాశం దివిజన్లలో కార్మికులు ఎక్కువ పుత్సాహంతో ఈ ధర్నాలో పాల్గొన్నారు.

గుర్తింపు కొరకై

ఆర్.టి.సి. లో ఎన్నికలు

ఎ. సి. యన్. ఆర్. టి. సి. లో ఏ సంఘానికి గుర్తింపు ఇవ్వాలన్న విషయంపై లోగడ ఎన్నికల జరగటం; ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ 490 ఓట్లకు పైగా మెజారిటీ సంపాదించి గెల్చొందటం జరిగింది. మజ్దూర్ యూనియన్ కోర్టుకెక్కడం ద్వారా 2 ఏడల్ల తర్వాత జరగవలసిన గుర్తింపు ఎన్నికలు ఇప్పటి వరకూ జరగలేదు.

కోర్టు కేసును ఉపసంహరించుకొని గుర్తింపుకొరకై నేషనల్ మజ్దూర్ యూనియన్ చాలెంజి చేసింది. కొబట్టి గుర్తింపు

ఎన్నికలు జరుపుటకై అడిషనల్ లేబరు కమిషనరు అన్ని యూనియన్ల సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేశాడు. ఫెడరేషను, ఎంప్లాయిస్ యూనియన్, మజ్దూర్ యూనియన్, వి. యం. యన్, ఐ యన్.టి.యు.సి. యూనియన్లు, ఇతర యూనియన్లు హాజరై నవి.

రహస్య బాలెటుద్వారా ఎన్నికలు జరిపించాలనీ, లేబరు కమిషనరు నిర్ణయించే తేదీకి ముందు 3 నెలలలో 3 నెలలు సభ్యత్వం చెల్లించిన వారే ఓటింగులో పాల్గొనుటకు అర్హులనీ, ప్రతి సంఘంయొక్క సభ్యత్వం లిస్టులను లేబర్ డిపార్టుమెంటు తనిఖీచేసి ఓటర్ల లిస్టులను ప్రకటిస్తుందనీ, ఆ లిస్టుల ప్రాతిపదికపై ఎన్నికలు జరపాలనీ, ఈ ఎన్నికలగూర్చి ఎవరూ కోర్టులకు ఎక్క కూడదనీ అన్ని సంఘాలూ అంగీకరించడం జరిగింది.

ఈ గుర్తింపు ఎన్నికలగూర్చి ఏ నైతిక తీసుకోవాలో నిర్ణయించుటకు జూన్ 14న తేదీన స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషను విజయవాడలో సమావేశం కాబోవుతున్నది.

త్రిపురలో కేంద్రప్రభుత్వోద్యోగుల ది.వి. రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగులకు యిస్తున్నారం

రు. 3000 ల వరకూ మూలవేతనంపొందే రాష్ట్రప్రభుత్వోద్యోగులు త్రిపురలో 81,000 మంది వున్నారు. వీరందరికీ 1980 అక్టోబరు 1 నుండి కేంద్రప్రభుత్వోద్యోగులతో సమానంగా కరువుభత్యం మంజూరుచేయబడింది. ఇందుకై మే 11న జరిగిన క్యాబినేటు సమావేశంలో నిర్ణయం తీసుకొనబడింది.

ఇంతవరకూ ది.వి. చెల్లింపులో వ్యత్యాసాలున్నవనీ, వాటిని తొలగించవలసిన అవు నరం వున్నదనీ, కొబట్టి మొదటి రౌండ్‌లో తక్కువ జీతాల వారికి ఈ వ్యత్యాసం తొలగించబడతూ వున్నదనీ త్రిపుర ముఖ్య మంత్రి కామ్రేడ్ నృపేన్ చక్రవర్తి చెప్పారు.

యూనియన్ వార్తలు

ఒంగోలులో ఆర్. టి. సి.

కార్మికుల ధర్నా

ఎ. సి. యన్. ఆర్. టి. సి. స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ రాష్ట్ర కమిటీ ఏలుపు నమనరించి ఒంగోలు ది.వి.యమ్ కార్యాలయం వద్ద ధర్నా జరిగింది. నెల్లూరు, కావలి, ఒంగోలు, చీరాల, కడిగిరి, వినుకొండ డిపోలనుండి 100 మందికి పైగా కార్మికులు ధర్నాలో పాల్గొన్నారు.

ఒంగోలు డిపో కమిటీ కార్యాలయం నుండి ప్రదర్శనగా బయలుదేరి ఒంగోలు ప్రధాన వీధులగుండా జీతాల పునర్నిర్ణయం, పూర్తిభ రీగా కరువుభత్యం యి వ్వాలని కార్మిక వికృత పరిస్థితిని వినాదించేస్తూ ది.వి.యమ్. కార్యాలయానికి చేరుకున్నారు. ఆర్.టి.సి. చైర్మన్ శ్రీనివాసులురెడ్డిగారి పర్యటన కారణంగా ది. వి. యం. గారు అపీసులోలేరు. ఈ సందర్భంగా గమనించ వలసిన విషయం. ఈ మంత్రులు జనార్ధన రెడ్డి, శ్రీనివాసరెడ్డి బోటీలుపడి నెల్లూరు పర్యటనలు జరపటం పరిపాటి వారిరువురి టూర్‌లోనూ టూరుపూర్తి అయేంతవరకు ఆర్.టి.సి. అధికారులు వారిని అనుసరిస్తారు. అపీసులకు యగవాం పెట్టడం పరిపాటి జీతాలు పెంచుతూ పునర్నిర్ణయం వెంటనే చేయాలని, కరువుభత్యం ధరలకు పూర్తిభ రీగా యివ్వాలనీ, చట్టం మేరకు బోసన్ యివ్వాలని మొమోరాండం ది.వి.ఎం.కార్యాలయంలో ఇచ్చిన అనంతరం ప్రదర్శకుల మద్దేకించి విజయవాడ ఏరియా మికటి ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ టి. విచ్చయ్యగారు, ఒంగోలు దివిజన్ కమిటీ అధ్యక్ష కార్య దర్శులు వి. కె వ రా మ సుబ్బయ్య, వై. సిద్ధయ్యగారలు ప్రసంగిస్తూ బాధ్యతలు యెగగొట్టి మంత్రులపర్యటనలో తిరగటాన్ని మేనేజిమెంట్ అధికారుల పక్షపాత వైఖరిని వక్రలు విమర్శించారు. కార్మికుల సమన్యల సాధనకు, ప్రధానంగా ఆర్.టి.సి.రంగంలో కార్మికుల మధ్యస్థకృత సాధించాలని, ప్రజల సహకారాన్ని పొందేందుకు, వారి సహకారంతో సంఘీభావంగా మెలగాలని వక్రలు మాట్లాడారు.

లారీ కార్మికుల ప్రదర్శన

తమ కోర్కెలను నివదిస్తూ వివిధ ప్రాంతాలవారిచే హైదరాబాద్ లో

హైదరాబాద్ : ఆంధ్రప్రదేశ్ నలుమూలలనుండి వచ్చిన వందలాది లారీ కార్మికులు మే 4వ తేదీన హైదరాబాదు లో ఉత్సాహపూరితంగా ప్రదర్శన ఇరిపి, రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి తమ కోర్కెల వక్రం అంది జేశారు. ఏప్రిల్ 17 న నెల్లూరులో జరిగిన లారీ కార్మిక స.ఘా సమావేశం ఏజపు మేరకు ఈ ప్రదర్శన జరిగింది.

కాకినాడ, పితాపురం, రామచంద్రపురం, విజయవాడ, గుంటూరు, ఒంగోలు, నెల్లూరు, గూడూరు, మైలవరం, వర్పరావుపేట, కర్నూలు, అదోవి, నంద్యాల, బేతంచర్ల, నందికొట్కూరు, బ్రోడాచలం, ఎమ్మిగనూరు, వనవర్తి, వత్తుపల్లి కేంద్రాలకు చెందిన 21 యూనియన్ల కరపున 13 లారీలపై వేయిమందికి పైగా ఈ ప్రదర్శనలో పాల్గొనెందుకు వచ్చారు.

ఈ సభలు సంయుక్తంగా ఒక కర వక్రమును ప్రచురించి రాష్ట్రమంతటా విస్తృతంగా పంపిణీ జేశాయి. అచ్చువేసిన వారే పోస్టల్ ద్వారా అన్ని కేంద్రాలలో ప్రచారం జరిగింది.

మే 4వ తేదీ ఉదయం 10 గంటలకు హైదరాబాదులోని సారవ్యక పరిషత్ హాలులో లారీ కార్మికుల సమావేశం ప్రారంభమైంది. సభ ఉద్దేశ్యాలు శ్రీ వందూరి ప్రసాదరావు గారు వివరించిన ఏమ్మట నెల్లూరుజిల్లా లారీ వర్కర్స్ యూనియన్ అధ్యక్షులు శ్రీ వి. మంకొండయ్య సమావేశానికి అధ్యక్షత వహించారు. ఆయన తన అధ్యక్షసభ్య సభలో లారీ కార్మికుల అగణ్యతను వివరించి, రాష్ట్ర మంతటా లారీ కార్మికులందరూ ఐక్యంగా నిలబడి తమ హక్కుల కోసం పోరాడాలన్న ఆవహరణం వున్నదని చెప్పారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ మోటార్ ట్రాన్స్పోర్ట్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ వందూరి ప్రసాదరావుగారు మాట్లాడుతూ ప్రభుత్వం ఏవిధంగా అర్థికపక్షభారాలను కార్మికులపైకి రైతులపైకి, నెట్టివేస్తున్నదీ వివరించారు. ఈ ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను ఎదిరించి పోరాడుతున్న కష్టజీవులపై తీవ్ర విరుద్ధ విధానాన్ని ప్రయోగిస్తున్నదనీ, ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థకు ప్రమాదాన్ని కలి

గించే చర్యలు తీసుకొంటున్నదని తెలియ జేశారు. రైతులు, ఇతర కష్టజీవులు ఐక్యంగా నిలిచి ప్రజాతంత్ర వ్యవస్థ రక్షణకై పోరాడవలసివున్నదన్నారు.

సిబిటి.యూ. రాష్ట్ర అధ్యక్షులు శ్రీ వర్సా వత్సవారాయణ మాట్లాడుతూ లారీ కార్మికులు ఇతర కార్మికులందరితోనూ భుజం భుజం కలిపి పోరాడాలని విజ్ఞప్తి జేశారు.

అవంతరం సమావేశంలో పాల్గొన్న ప్రతియూనియన్ నుండి ఒక్కొక్క ప్రతినిధి తమతమ ప్రాంతాలలో కార్మికుల నెడు రొక్కవే సమస్యలను తెలియజేశారు. కామ సాధించిన విజయాలను కూడా వారు తెలిపారు.

నివేదిక విచ్చిన వారిలో శ్రీయుతులు ఇ. నాగరాజు (కర్నూలు), ఏలూరి సిద్దయ్య (ఒంగోలు), మండాపు వెంకటేశ్వరరావు (విజయవాడ), కొండ్రగుంట వెంకటేశ్వర్లు (గుంటూరు), వనగంటిఈశ్వర్ (వనవర్తి), అప్పారావు (పితాపురం), రావి వీరవెంకయ్య (వత్తుపల్లి), కె. భక్తవత్సరం (అదోవి) తదితరులున్నారు.

మైలవరం, పార్వంచలంలో లారీ కార్మికులు సాగిస్తున్న పోరాటాన్ని విలసరస్తూ సమావేశం ఒక తీర్మానాన్ని ఆమోదించింది.

బాణగపలేడీ సాయంత్రం మూడున్నర గంటలకు సారవ్యక పరిషత్ హాలు నుండి ప్రదర్శన ప్రారంభమైంది. ప్రతి యూనియన్ తన బ్యానర్ వట్టుకొని వరుస్తుండగా వెనుక ఆ సంఘసభ్యులు వడిచారు. బాటా మాజింగన్ అవిర్భవేట్ బ్యాంక్ హైదరాబాద్, విజంకారేడీ మీదుగా ఈ రేగింపు సాగి వంజీవయ్య విగ్రహం వద్ద అగిపోయింది. ఏమ్మట శ్రీ వందూరి ప్రసాదరావు, మంకొండయ్య, సిద్దయ్య, నాగరాజు, కృష్ణమూర్తి, ఈశ్వర్, సారథి, వర్సా వత్సవారాయణ గల ప్రతినిధిగ్గం అసెంబ్లీ భవనంలో రవాణాశాఖ మంత్రి శ్రీ కె. రోశయ్యగార్ని కలుసుకుని కోర్కెల గురించి చర్చించారు.

వేషవర్ హైవేవే కార్మికుల వసతి గృహాలు ఏర్పాటు చేయబడకాయనీ, కాంపో జిటు లారీలపై ఇద్దరు ద్రైవర్లు వుండునట్లు రూపును అచ్చికంగా అమలు జరుపుకామని చెప్పారు. క్లీనరు పేరును బ్రీపుషిటులో

చేర్చు విషయం సానుభూతితో పరిశీలిస్తామనీ, అటో డ్రైవింగ్ స్కూలును నెంకొల్పాకా మనీ చెప్పారు. వేషవర్ హైవేవేవే వెడల్పు చేయు విషయం అలోచిస్తామన్నారు. జీత భత్యం రూపును కోర్కెలను కార్మిక శాఖామంత్రి పరిశీలనకు పంపుకామన్నారు.

పిదప వంజీవయ్య విగ్రహం వద్ద ప్రదర్శకుల నుద్దేశించి శ్రీ వందూరి ప్రసాదరావు గారు, కాసవనభుక్తులు శ్రీ యన్ రామవరెడ్డి గారు మాట్లాడి ఏమ్మట ప్రదర్శనముగిసింది.

కోర్కెల వక్రంలో క్రింది కోర్కెలున్నాయి : లారీ కార్మికులకు ప్రభుత్వం విరయించిన కనీస వేతనాలు అచ్చికంగా వర్తించజేయాలి, ప్రస్తుతం ఇస్తున్న దిన భత్యాన్ని 50 శాతం, కలెక్టర్ బేటాను రెండు శాతం పెంచాలి, క్లీనర్ పేరును తప్పక బ్రీప్ షిటులో చేర్చాలి, సంవత్సరానికి రెండు జతల యూనిఫారం, రెండు జతల చెప్పులు, నెంకురు. 10 దోబీ అంబెన్సు ఇవ్వాలి, ఓనర్లపై అంబెన్సు చట్టప్రకారం చెల్లించాలి, జనరల్ ఇన్సూరెన్సు పాలసీ ప్రీమియంను యజమానులే చెల్లించాలి, వేషవర్ పర్మిట్, కాంపోజిట్ పర్మిట్, ఇంటర్ స్టేట్ పర్మిట్ వున్న లారీలలో తప్పనిసరిగా ఇద్దరు ద్రైవర్లను వియమించాలి, ముఖ్యమైన రవాణాది జంక్షన్లలో ప్రభుత్వమే లారీ కార్మికులకు విశ్రాంతి భవనాలను, కాక్టీన్ సౌకర్యాన్ని కలిగించాలి, రోడ్డుప్రమాదంలో కార్మికుడు మరణించినపుడు వర్క్ మెన్ కాంపెన్సేషన్తో విమిత్రం లేకుండా ప్రభుత్వం కార్మికుల కుటుంబానికి 10 వేలు ఎక్స్ గ్రేషియా ఇవ్వాలి. ట్రాన్స్పోర్ట్ డెవలప్ మెంట్ కమిటీలో లారీ కార్మికుల ప్రతినిధులకు స్థానం కల్పించాలి.

పారిశ్రామిక కార్మికుల

వినిమయం ధరల సూచి
(1980లో 100 పాయింట్లు అన్న పునాదిపైన)

	1981	పాయింట్లు
	జనవరి	ఏప్రిల్ వరి
అఖిల భారత సూచి :	411	48
ఆంధ్రప్రదేశ్ :		
గూడూరు :	418	422
గుంటూరు :	432	438
హైదరాబాద్ :	424	428
కోత్తగూడెం		
(1988 పునాది) :	272	278

స్టిల్ ప్లాంటు ఏరియాలో మేడే

శ్రీ పి. రామమూర్తి ప్రసంగం

విశాఖ: కార్మికవర్గం ఇందిరాగాంధీ విధానానుగుణించి రాజకీయంగా ఆలోచించాలని, అమె ప్రభుత్వ కార్మిక వ్యతిరేక విధానాను వ్యతిరేకంగా తిప్పికొట్టాలని సి. ఐ. టి. యు. ప్రధాన కార్యదర్శి అయిన శ్రీ పి. రామమూర్తి మే 2న ఇక్కడ జరిగిన బహిరంగసభలో హెచ్చరించారు.

ప్రభుత్వం నానాటికీ పెంచుతున్న వస్తులు, అధిక లాభార్జన, బ్లాక్ మార్కెట్ ధరల పెరుగుదలకు కారణాలని, ధరలు తగ్గించుతానని మాటలు చెప్పి అధికారంలోకి వచ్చిన ఇందిరాగాంధీ ఆ పని చేయలేక పోయిందని విమర్శించారు. ఇందిరాగాంధీ పెట్టుబడిదారులకు, స్వార్థపరులకు కోడ్పడే విధానాను అమనరిస్తూ క్రమక్షేపంపై భారాలు మోపుతున్నదన్నారు.

భారతదేశం విదేశాలకు 20 వేల కోట్ల రూపాయలు అప్పుపడి వున్నదని, దీనికి ఏటా 100 కోట్ల రూపాయలు వడ్డీ కడుతున్నదని, ఈ భారాలన్నింటినీ ప్రజలే భరించవలసి వస్తున్నదని వివరించారు. ఇందిరా ప్రభుత్వం కార్మికులకు, రైతులకు ఏమాత్రం పాయపడకపోగా కార్మికులనమ్మేపోరాటాలు వగైరాలను కాలరాచి వేయడానికి కంకణం కట్టుకొన్నదని చెప్పారు. కష్టక్షేపాలకు అవి కోడ్పడుతున్నాయనే కక్షకోనే అమె కేరళ, బెంగాలు, త్రిపుర ప్రభుత్వాలను కూలద్రోయ చూస్తున్నదని అన్నారు. ఆ ప్రభుత్వాలను వదలగొడితే ప్రజలు అమెకు తగిన పాఠం చెబుతారని ఉద్ఘాటించారు.

సి. ఐ. టి. యు. రాష్ట్ర కార్యదర్శి శ్రీ నందూరి ప్రసాదరావు అంతకుముందు ప్రసంగిస్తూ ప్రభుత్వ దుష్టవిధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడవీడే కార్మికుల కోర్కెలుగాని, రైతుల కోర్కెలుగాని నెరవేరవని చెప్పారు.

మార్క్సిస్టు పార్టీ విభాజిల్లా కమిటీ, సి. ఐ. టి. యు. విభాగ సీటీ కౌన్సిల్ అధ్యక్షుడు ఉక్కు ప్యాక్టరీ ఏరియాలో జరిగిన ఈ బహిరంగసభకు వేలాదిమంది ప్రజలు హాజరయ్యారు. సీటీ సి. ఐ. టి. యు. కార్యదర్శి శ్రీ యన్. గంగాధరరెడ్డి సభకు అధ్యక్షత వహించారు.

యూనియన్ గుర్తింపు : ఐ. యన్. టి. యు. సి.

మొండి వెలిరి

యూనియన్లకు గుర్తింపు ఏ ప్రాతిపదికపై యివ్వాలనే విషయాన్ని చర్చించడానికి 1981 మార్చి 24న ఢిల్లీలో కేంద్ర ప్రభుత్వం కార్మికశాఖ కార్యదర్శి శ్రీ బి. జి. దేవ్ ముఖ్ ఆఫీసులో కేంద్ర ప్రెస్ యూనియన్ల సమావేశం జరిగింది. ఐ. యన్. టి. యు. సి, ఏ. ఐ. టి. యు. సి, సి. ఐ. టి. యు, హెచ్. యం. యన్, బి. యం. యన్ ల ప్రతినిధులు దీనికి హాజరైనారు. డాక్టర్ యం. కె. పాండే (సి. ఐ. టి. యు. కార్యదర్శి) ఈ హాజరైనవారిలో వున్నారు.

సి. ఐ. టి. యు, ఏ. ఐ. టి. యు. సి, హెచ్. యం. యన్, బి. యం. యన్. లు రహస్య బాలెటు ద్వారా ఏదీ గుర్తించబడాలి అన్న విషయాన్ని తేల్చానని కోరినవి. కానీ, ఐ. యన్. టి. యు. సి. మతరామూరీ దీనికి అంగీకరించలేదు. ఒక యూనియనుకు ఓటు చేసే వంతమాత్రాన ఆ యూనియన్ సభ్యులుగా వారిని పరిగణించరాదని, కాబట్టి సభ్యత్వం తనఖీని బట్టి నిర్ణయించాలని వాదించింది. సభ్యత్వం జేర్చించడానికి కూడా 'చెకాప్' పద్ధతీ అంటే కార్మికుని ఒప్పందంపై మేనేజిమెంటే సభ్యత్వ రుసుమును సమాజాచేసే పద్ధతీ మంచిది అన్నది.

కాబట్టి గుర్తింపు సమస్య ప్రభుత్వ నిర్ణయానికి వదిలి వేయబడింది.

ఉక్కు ప్యాక్టరీ నిర్మాణం పరితంగా ఆ ప్రాంతంలోని 14 గ్రామాలలోని వేలకు వేల ప్రజలు తమ పొలాను, ఇళ్ళనలాను కోల్పోయారని, వారికి తగిన పునరావాసం కల్పించి, ఉక్కు ప్యాక్టరీలో ఉపాధి చూపెట్టాలని శ్రీ గంగాధరరెడ్డి తమ అధ్యక్ష పవ్వాసంలో కోరారు. భూములు కోల్పోయిన రైతులకు ఇచ్చిన వస్తపరిహారంగాని, పునరావాస పడుపాయలుగాని అతివ్యయమని శ్రీ నందూరి ప్రసాదరావుగారు విమర్శించారు. ఈ న్యాయమైన కోర్కెలకై ప్రజలు పోరాటం సాగించాలని విజ్ఞప్తి చేశారు. ఈ విషయమై పార్లమెంటులో ప్రస్తావించి రైతులకు న్యాయం కలిగించడానికి కృషి చేస్తానని శ్రీ రామమూర్తి హామీనిచ్చారు.

ప్రావిడెంటు ఫండుపై ఇచ్చే వడ్డీలు రం. 26.40 కోట్లు వస్తుం

కార్మికులవద్ద ఎంప్లాయిస్ ప్రావిడెంటు ఫండు స్కీము క్రింద ప్రావిడెంటు ఫండు సమాజాచేయబడుతుంది. అంత మొత్తాన్ని యజమానికూడా చెల్లించాలి.

ఈ మొత్తంపై 8.25% వడ్డీ చెల్లించబడుతుంది. ఇటీవల ఈ రేటును 8.5%కు తగ్గించబడమైంది.

అయితే, ఈ ప్రావిడెంటు ఫండు మొత్తాన్ని ప్రభుత్వ పెన్షూరిటీలో గాని, ప్రభుత్వం గ్యారంటీ చేసిన పెన్షూరిటీలో వుంచడం జరుగుతోంది. ఈ పెన్షూరిటీపై వచ్చే వడ్డీ చాలా తక్కువ. ఇందువల్ల 1978-79 వరకూ వడ్డీలో వచ్చిన లాటు రు. 885 కోట్లు 1980-81 నాటికి ఇది రు. 26.42 కోట్లకు తేరింది.

ఈ రాష్ట్రంలో వస్తుం ఎట్లా భర్తీ చేయబడుతుంది? ప్రజల దగ్గర సమాలు చేసే వస్తులనుం.

1980 మార్చి నాటికి ప్రావిడెంటు ఫండు స్కీము వరించే సంవత్సరం వఱకు 83084. ప్రావిడెంటు ఫండు చెల్లించేవారు 10 కోట్ల 88 లక్షలమంది. ఇంతవరకూ కార్మికులు చెల్లించినది 8488 72 కోట్లు; దీనిలో మంచి పెన్షూరిటీలు వగైరాలలో పెట్టుబడి పెట్టబడింది రు. 5847.30 కోట్లు. కార్మికుల క్లయములు చెల్లించబడినది రు. 3008 70 కోట్లు.

మొదట్లో ప్రావిడెంటు ఫండు అంతా గవర్నమెంటు పెన్షూరిటీలోనే వుంచబడేది. తర్వాత కొంతభాగాన్ని ఇతర సంస్థలలో పెట్టబడుతూ వచ్చింది; కానీ వడ్డీ రేటు మాత్రం హీనంగానే వుంటూ వున్నది.

బోస్టాపీను ట్రెం డిపాజిట్లో గాని, సేవింగ్సు సర్టిఫికేట్లో గాని ఈ డబ్బు పెట్టుబడిగా పెట్టబడితే ఏడాదికి 10% వడ్డీ వచ్చేది. కానీ ప్రభుత్వ పెన్షూరిటీలో 3% మంది 8.5 శాతంకంటే ఎక్కువ వడ్డీరారు.

ప్రస్తుతం సి. యన్. టి. యు. బోర్డు ఇంతకంటే ఎక్కువ వడ్డీ వచ్చే పెన్షూరిటీలో ఈ డబ్బును పెట్టాలని నిర్ణయించడం జరిగింది. కానీ, ఇంతవరకూ తక్కువ వడ్డీ రేటు వున్న పెన్షూరిటీపై ఆ తక్కువ వడ్డీరేతే వస్తూవుంటుంది.

జాతీయ రంగం:

ప్రభుత్వ విధానాలు పూర్తిగా విఫలమైనవి

(ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వంపై పార్లమెంటులో అభివ్యవస్థానం ప్రతిపాదించబడింది అనంతరంగా మే 8న, మార్క్సిస్టు పార్టీ పార్లమెంటులో గ్రూపు నాయకుడూ, ఏ బి టి యు కోశాధిపతి అయిన శ్రీ నమర్ ముఖర్జీ పార్లమెంటులో మాట్లాడారు. ఆ ఉప వ్యాసం నుండి కొన్ని భాగాలను ఇచ్చట ఉదహరిస్తున్నాము. — సం॥)

వనర్ల సమీకరణ

వనర్ల సమీకరణను గూర్చి 8వ ప్లాను ప్రస్తావించింది. ప్రత్యక్షపన్నులను వేయడం ద్వారా వనర్లను వదులుతగ్గడం కడకటా జరిగిందనీ, ఇక సాధ్యం కాదనేది చెప్పింది. కాబట్టి పెద్ద అదాయాలపై ఇక పన్ను వేయబడదు: అంటే బడా పెట్టుబడిదార్లకు, గుత్త వ్యాపారస్తులకు, ఇ కో థి క మై న వదుపాయాలు, ప్రైవేటు పెట్టుబడికి మరింత ప్రోత్సాహం ఎన్నో వదుపాయాలు ప్రకటించబడినవి. కొద్ది అదాయాల వారికి కొద్ది పాటు వదుపాయాలు, పెద్ద అదాయాలవారికి పెద్ద వదుపాయాలు కల్పించబడినవి.

సూచించబడిన మరో వనరు లోటుబడ్డెటు. ఇదంటే ఏమిటో మీకు తెలుసు. మరింతగా ధరలు, నోట్ల ముమ్మరం పెరగడం. 5, 10 పంచవర్ల పజాకిలలో రు. 5000 కోట్లు లోటు బడ్డెటుకు మీరు ప్లాను చేశారు. 1980-81, 1981-82 రెండేండ్లలో ఇది ఎంతైంది? 1980-81లో వసరించబడిన అంచనా ప్రకారం లోటుబడ్డెటు రు. 1975 కోట్లు; 1981-82 బడ్డెటులో ప్లాను చేసింది రు. 1538 కోట్లు: అంటే రెండేండ్లలోనే రు. 3514 కోట్లు. 8వ ప్లాన్ లో ఇంకా 3 ఏండ్లు మిగిలివున్నవి. బేరరుబాడ్ల ద్వారా వస్తుందనుకొన్న రు. 800 కోట్లు మొత్తం రాలేదు. ఈ లక్ష్యము ఎప్పుడూ జేరుకోలేము. కాబట్టి లోటుబడ్డెటు రు. 5000 కోట్లు కన్నా ఎంకో పెరుగుతుంది. దీనివల్లం ధరలు ఇంకా పెరుగుతాయి: ధరల పెరుగుదల విత్యమౌతుంది.

ఏబిడ్డిటివల్ల ఇకముందు అహరదాన్యాల వన్నిడి వుండబోదని ప్లానింగు కమిషను

తెలియజేసింది ఇది రు. 800 కోట్లు. ప్రజా వరసాని కాని దురాచార ద్వారా వస్తాయి అయ్యే దాన్యాలపై వన్నిడిటివేస్తే దాన్యాల ధరలు మరి పెరుగుతాయనేది కథ్యం. ఇందు వల్ల విత్యావసర వస్తువుల ధరలు మరి పెరుగుతాయి.

కనీసం మరో రు. 2000 కోట్లు అయినా అదనపు వనర్లను వేకరించాలని వారు సిపారు చేశారు. రు. 5000 కోట్లు లోటు బడ్డెటు ఇప్పటికే పెంచిన పన్నులద్వారా మరో రు. 5000 కోట్లు, ఇప్పటికే ఈ భారం బాగా పెరిగితే, మరో రు. 5140 కోట్లు అదనంగా పన్నులు వేయాలంటున్నారు మీరు. 1980-81, 1981-82 రైల్వేబడ్డెటులో వేయబడిన కొత్త లెవీవల్ల రు. 4580 కోట్లు అదనపు అదాయం వస్తుంది. ఇవి ఇప్పటికే విధించబడ్డాయి. ఇవన్నీ కలిపి ధరలను మరింతగా పెంచుతాయి.

ఉత్పత్తిదారుల వస్తుపోతంవ్వారం

మన ఉత్పత్తి మెల్లగా పుంజుగంటున్న దని ప్రైవేటు మంత్రి ఒక వ్యాసంలో వ్రాశారు.....కానీ మన అర్థిక వ్యవస్థ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ. కాబట్టి ఉత్పత్తి పెరుగుతే ధరలు కూడా పెరుగుతాయి. మన దేశాన్ని అర్థిక సంక్షోభం నుండి రక్షించాలంటే ఇంకా ఇంకా ఎక్కువ ఉత్పత్తి చేయాలని మన ప్రధానమంత్రి, మన ప్రైవేటు మంత్రి, ఇతర మంత్రులందరూ రోజూ వినాదాలు ఇస్తూ వుంటారు. అయితే ఉత్పత్తి పెరుగుతే ధరలు పెరుగుతూవున్నవి. అంటే దీని అర్థం ఏమిటి? పెరిగిన ఉత్పత్తి ప్రయోజనాలు సామాన్య ప్రజలకు అందడం లేదు: వీటివల్ల లాభవదేదెవరంటే ఉత్పత్తి సాధనాల యజమానులు - ప్యాక్టరీ యజమానులు, ఖాస్వాములు మున్నగు స్వార్థవర వర్గాలు.

ఉత్పత్తిని పెంచినకొద్దీ ఉత్పత్తిదారు వస్తువదుతూ వున్నారు. బొగాకుధర ఎల్లా పడిపోయిందో మీరు చూశారు. విప్పాటిలో రైతులు అందోళన ప్రారంభించారు. మన ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వంవారిపై తుపాకులు కాల్చింది. రైతులపై కాల్పులు: ఎవరి ప్రయోజనం కొరకు? పెద్ద బొగాకు వ్యాపారులు, వీడి ప్యాక్టరీ యజమానుల ప్రయోజనాల రక్షణ కొరకు ధరలు తగ్గించాలనుకొన్నారు. తగ్గించడంలో ఇయప్రదమైనారు. మామూలు పూర్తియై దాన్యం మార్కెటుకు

వచ్చే తరుణంలోనే ఎప్పుడూ ధరలు తగ్గుతాయి గోధుమ విషయంలోనూ అంతే: కొత్త గోధుమ మార్కెటుకోకి వస్తున్నది. ధరలు తగ్గిపోతూ వున్నవి.

ఉత్పత్తిదారుల మరక్షణకై ఏర్పాటులేవు. పెద్ద ప్యాక్టరీ యజమానులు, పెద్ద వ్యాపారుల ప్రయోజనం కొరకై ధరలు తారు మారు చేయబడుచున్నవి. వీటివల్ల లాభం పొందేవారు ఈ బూరాక్రొట్లనూ, మంత్రులనూ కూడా కొనివేయగలవారు. కాబట్టి ఈ వ్యవస్థ పనిచేయకలదు. ఇదుగో ఇటు వంటి అధ్యాత్మ పు పరిస్థితిలో మనం ఇరుక్కొనివున్నాము.

కార్మికులకు వచ్చిన లాభం ఏమిటి? బొగ్గుగని కార్మికులు ఉత్పాదకశక్తి 1971-80 సంవత్సరాల మధ్యకాలంలో 3 రెట్లుండగా 111 నుండి 358 పాయింట్లకు పెరిగింది. బొగ్గుధర పెంచబడింది బొగ్గు ఉత్పత్తి పెరిగింది. ధరా పెరిగింది. ఇందువల్ల బాధపడ్డది ఎవరు? బొగ్గును సగించేవారు. లాభ వడ్డది ఎవరు? బొగ్గుగను యజమానులు. బొగ్గు కార్మికులకు వచ్చిన ప్రయోజన ఏమిటి? రిచైవి చేయబడుచున్నారు: కక్షసాధింపు చర్యలకు గురిచేయబడుచున్నారు.

విదేశీ "సహాయం"పై ఆధారం

బహుళజాతి కంపెనీలకు ప్రభుత్వం దర్వాజాలను బాగా తెరస్తోంది. ప్రపంచ బ్యాంకు, అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి, విదేశ సామాన్య దేశాల సహాయంపై మనదేశం అంతకంతకూ ఆధారపడకొంది. కాబట్టి వాటి ఒత్తిడులకు మన దేశం తలయొగ్గవలసి వస్తున్నది. అందువల్లనే మన ప్రభుత్వం అంతకంతకూ ఎక్కువగా యాంత్రికరణ గావించటానికి పూనుకొంటున్నది. ఈనాటి పరిస్థితులలో యాంత్రికరణ పెరగటమంటే విరుద్ధోగం మరింత పెరగటమన్నమాట.

గ్రామసీమలలో కూడా అంతకంతకు బ్రాక్లర్లు ఎక్కువగా ప్రవేశ పెట్టబడుతున్నవి. ఇ.డువల్ల ఆ పొలాలలో పనిజేసే వ్యవసాయ కార్మికులు విరుద్ధోగులగుచున్నారు. మానవ శక్తిస్తానే యంత్రాలు చోటు చేసుకుంటున్నాయి. మీరు వడివ మానవుల ప్రతినిధులుగాని యంత్రాలకు కాదు. కాబట్టి మీరు మానవులను వంరక్షించాలి. విరుద్ధోగం పెరిగితే మీరు మీ కిరకు ఇవాలు చెప్పుకోవలసి వస్తుంది.

(మిగతా 10 వ పేజీలో)

(9 వ షేడీ తరువాత)

ఇప్పుటి సరిస్థితి ఏమిటంటే దేశంలో విద్యార్థుల సంఖ్య పెరుగుతూ వున్నది. ప్రతిరోజూ 40 పెరుగుతూ వున్నది. సంవత్సరం చివరిలో కేంద్రీయీకరణకు వున్నది. ధనికులు మరింత ధనికలౌతూ వుండగా బీదలు మరింత బీదలౌతూ వున్నారు. ఈ సరిస్థితి రాష్ట్రపతి కూడా అంగీకరించారు. భారత వాణిజ్య, పారిశ్రామిక సంస్థల పెడరేషన్ 54వ వార్షిక సమావేశంలో వారు మాట్లాడుతూ చెప్పిన విషయాలు ఇట్లా రిపోర్టు చేయబడినవి: "దొంగ దబ్బుగలవారు ముఖ్యంగా పరిశ్రమలో, వాణిజ్యంలో, ఇతర ఆర్థిక సంస్థలలో వున్నారని రాష్ట్రపతి సంతోషపెట్టి చెప్పారు: వీరు గమక ఆధికారంలోనూ, పదవులలోనూ వున్నవారిని కొడత లో కృతకృత్యులైతే ఫలితాలు దారుణంగా వుంటాయని వారు హెచ్చరించారు."

ఇటుగో ఈ పెద్దలే ఆధికారంలో వున్నవారిని కొనివేసారు. లేనా దొంగ దబ్బు మంది దబ్బు పట్టాగవుతుంది? వీరి వహాయం లేకుండా అవని జరగజాలదు. ఇప్పుడు మీరు దేశభవిష్యత్తును వీరిచేతులలో పెట్టుకున్నారు. పైగా, వనరులను వమీకరించావని మీరేమో కోరచున్నారు. ఎవరిమండి? దొంగ దబ్బును బయటకు లాగటానికి మీకు దమ్ములు లేవు. ప్రజలపైన మాత్రం మరిన్ని భారాలు వదలేస్తున్నారు. ఎవరి ప్రయోజనాల కోరకు? వకం ఏదో ఎవరి ప్రయోజనాలను మీరు పెంపొందించడమేకాదు? ఆ పెత్తన ప్రయోజనాలకోరకే. క్రమక్రమంగా మీరు అతే మొగ్గుట కన్నడకూవున్నది.

దృఢంగా ఐక్యంగా నిలబడం
నేను ఒక హెచ్చరిక చేస్తున్నాను. 1972లో శిశువు బెంగాల్ లో ఎన్నికలను బూటకం చేశారు; అర్థపాసిస్తుపాలన సాగించారు. ఇది మొత్తం దేశంపైవా, ప్రజాతంత్ర వ్యవస్థపైవా, పార్లమెంటరీ వ్యవస్థపైవా సాగబోయే దాడికి ఇది వాందీ ప్రస్తావన అని అవాదే మేము ప్రజలందరినీ హెచ్చరించాము. తిరిగి ఇప్పుడు శిశువు బెంగాలు ప్రభుత్వం దాడికి గురియైనది. ఇది కూడా పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామిక విధానంపై దాడికి వాందీ ప్రస్తావన. ఈ పార్లమెంటరీ వ్యవస్థను కాపాడాలంటే దేశమంతటా గల ప్రజాస్వామిక, లౌకిక శక్తులన్నీ దృఢంగా ఏకమైనిల్వాలి.

రైల్వేచార్జీల పెరుగుదల వెనక ప్రపంచ బ్యాంకు హస్తం

ఒక బడ్జెట్ కార్యక్త ఒక బడ్జెట్ లో వరుసగా గత మూడు బడ్జెట్ లోను రైల్వేచార్జీలు పెంచబడుతూనే వున్నాయి. 1980-81 సంవత్సరపు బడ్జెట్ లో పెంచిన చార్జీల మూలంగా అదనంగా 284 కోట్ల రూపాయలు అదాయం వస్తే 1981-82 బడ్జెట్ లో పెంచిన చార్జీలు 358 కోట్ల రూపాయల అదాయాన్నిస్తాయి.

ప్రభుత్వం మోపిన అదనపు భారం ఎక్కువ భాగం రైల్వే వరకు ప్రయాణికుల మీదనే వేడి వున్నది. అలాగే వరకుల రవాణా చార్జీలు పెంచినందువల్ల కూడా సామాన్య ప్రజానీకం మీదనే భారం పడుతుంది. ఎందుకంటే పరిశ్రమల్లో ఉత్పత్తి అర్హులు పెరిగి పోతున్నాయని కొబట్టి తమ ఉత్పత్తులకు ధరలు పెంచవలసినవి గుర్త పెట్టుబడిదారులు, వారి బాకాయలకు అప్పుడే పాట లెకించుకున్నారు.

ప్రపంచ బ్యాంకు వర్యవేక్షక బృందం ఒకటి ఈమధ్య భారతదేశం వచ్చింది. అనేక రైల్వే ప్రాజెక్టులను తనిఖీ చేసింది. రైల్వేలను విస్తృత పరచటానికి, అరుచికి కరణి చేయటానికి మార్గంగా రైల్వే ప్రయాణపు చార్జీలను, వరుకుల రవాణా చార్జీలను పెంచమని శిఫారసు చేసింది.

సామాన్యవాదుల ఏజెన్సీ ఆయన ప్రపంచ బ్యాంకు ఈసారికే మన దేశపు ఆర్థిక జీవనంలో చాలా లోతుకు చొచ్చుక వచ్చింది. దాని ప్రభావం పరిపాలన యంత్రంలో వివిధ రంగాల మీద గతంగా వరుకుంది. ఇప్పుడు రైల్వేచార్జీలు పెంచాలన్న శిఫారసును కాదనగ: క్తి ప్రభుత్వానికి లేదు.

ప్రాజెక్టులకు వహాయ పేరుకో అప్పు యివ్వటా, యిచ్చిన అప్పును వివిధంగా అర్హులెట్టాలి అని విర్ణయించటం, అదనపు వనరులను వివిధంగా పేకరించాలి అన్న విషయంలో శిఫారసులు చేయటా, వనరులను ఏకీకరణ వివిధాగించాలి మొదలగు అన్ని విషయాలపైన తన పెత్తనాన్ని చెలాయించడం జరుగుతోంది. ఇప్పుడు పెరిగిన రైల్వే చార్జీల వెనుక ప్రపంచ బ్యాంకు రాక్షస హస్తం వుందనే విషయం గుర్తుచుకోవాలి.

భీమవరం రైల్వే విల్లులో డ్యూటీలో గల పోలీస్ వర్కర్ హత్య

భీమవరం శ్రీ లక్ష్మి మోకదనత్య నారాయణ రైల్వే విల్లులో పనిచేయు పోలీస్ వర్కరు మామిడికెట్టి కృష్ణమూర్తి సన్ ఆన్ వెంకన్నది. 24-5-81 వ తేదీ రాత్రి సుమారు 10-11 గంటలకు డ్యూటీలో వున్న సమయంలో వదరు కృష్ణమూర్తి దబ్బాకోబియ్యం (2 కుంఠములు లోపు) శిశేడి లోపు వట్టుకెళ్ళాడనే నెసంకో వదరు విల్లులో నెంబరు వేసే బందం కాశీ విశ్వనాథం, గుమస్తా రామరాజు, మరియు సూర్యనారాయణరాజు గార్లు, మామిడికెట్టి కృష్ణమూర్తిని వీపు బియ్యం దొంగిలిస్తావా అని అతనిని తీసుకు వచ్చి విల్లుకు ఎదురుభాగంలో గల వరండా (అపీసు రూముకు స్టోరురూముకు మధ్యగల భాగము)లో కృష్ణమూర్తిని తీవ్రంగా కొట్టి వండున వ్యూహాలేక వదపోయాడని అపీసు రూముకు ఎదురు భాగం స్టోరురూములోనికి గెంటి వేసి అతని పులు చేరవేసినారు వదరు కృష్ణమూర్తి చనిపోయినట్లు గ్రహించిన తరువాత వేరం వారిపై వదకుండా ఉండడంకోసం పైపెర్లు గల ముద్దాయలు కృష్ణమూర్తి వద్దగల రూమును వీకుకు టిట్టి స్లాబుకు గల ఇనుప వ కీకి కలిపించారు. వదరు కృష్ణమూర్తి శవం వ్రేలాడుతూ ఉంది. క్రిందగల బియ్యం బస్తాం లాట్టుకు వంబింది. ఒక వరుసపై కృష్ణమూర్తి యొక్క ఎడమ కాలు అని ఉన్నది. వదరు స్టోరు రూముకు కాళం వేసియున్నారు.

ఇతనిని పైపెర్లు గల ముద్దాయలు కొట్టడం స్టోరు రూములోనికి గెంటడం ఆ విల్లులో పనిచేయు వర్కర్లు చూసియున్నారు.

పోలీసులు ఇంత వరకు ముద్దాయల నెవరినీ అరెస్టు చేయలేదు. ఈదున్నంతుటన గురించి పై ఆధికారులకు వెంకటేశ్వం గారు తెలియజేయున్నారు.

ఈ హత్యకు విరవ వగా భీమవరం టౌన్ లో గల మొత్తం విల్లులన్నీ ఒకరోజు మూసివేశారు. పోలీసుల విర్లక్ష్యం వల్ల పరిస్థితి ప్యాక్టరీ వర్కర్స్ అందోళనకరంగా ఉంది. వెంటనే దిపార్టుమెంటువారు కలుగ జేసుకొని వేరస్తులను శిక్షించి వర్కర్లుకు న్యాయము చెయ్యవల్సిందిగా వెంకటేశ్వం గారు కోరచున్నారు.

సోషలిస్టు ప్రపంచం :

50వ శతాబ్దంగా నిరుద్యోగం ఎరుగని సోవియట్ యూనియన్

1917 అక్టోబర్ సోషలిస్టు మహా విప్లవ విజయం ఫలితంగా, వాటివరకు దోపిడీ పీడనంకు గురవుతూ వచ్చిన రష్యా కార్మిక వర్గం దేశంలో పాలకవర్గ మయింది. పార్టీ నాయకత్వాన, సోవియట్ ప్రభుత్వంగిగంటల పని దిశాన్ని ప్రవేశపెట్టింది; అదివారం శ్రమ మంజూరు చేసింది; జాతీయ శ్రమ దినం జాబితాను ప్రకటించింది;

క్రామిక ప్రజలకు జీతంపై సెవులు మంజూరు చేసింది. విరుద్యోగాన్ని తగ్గించే, శ్రమజీవుల జీవన ప్రమాణాలను మెరుగు పరచే అనేక యితర చర్యలు తీసుకొంది. పరిశ్రమలను, బ్యాంకులను, రైల్వేలను, నముద్ర, వది నానా రవాణాను జాతీయం చేయటమూ, ఉత్పత్తి రంగంపై కార్మిక వియంక్రణను ప్రవేశపెట్టడమూ, భూసవతిని జాతీయంచేసి, దాన్ని రైతాంగానికి సంచ టమూ, గ్రామసీమల్లో యితర సమస్యలను అమలు జరపటమూ విరుద్యోగం బాగా తగ్గిపోయేలా చేశాయి.

విరుద్యోగ వమస్యను సమూలంగా పరి వ్యసరించేందుకు కార్మిక కర్షక రాజ్యం ఎంకోడూరం వెళ్ళే పలుచర్యలు తీసుకొంది. ఇందుకోసం అది తీసుకొన్న అతి ముఖ్య చర్యల్లో ఒకటి ప్రజా కమిస్సారియట్ కార్మిక కాలను ఏర్పరచి, శ్రమజీవుల పాదార్థిక జీవన ప్రమాణాలను ఒక వద్దతి ప్రకారం మెరుగుపరచే, దేశ వ్యాప్తంగా విరుద్యో గాన్ని విరూపించే కర్తవ్యాన్ని దానికి అప్ప గించటం. సోవియట్ ప్రభుత్వం 1917 డిసెంబర్లో ఒక ప్రత్యేక దీక్రి ద్వారా విరుద్యోగ భీమా పథకాన్ని ప్రవేశపెట్టింది. ఈ దీక్రి ప్రకారం, ప్రభుత్వ, ప్రయివేటు కర్మాగారాది సంస్థలన్నీ విరుద్యోగులసహాయ విధికి కొంత మొత్తాన్ని విధిగా చెల్లించాలి. ఈ విధంగా, కార్మికుల సొంత డబ్బుకో గాక, ప్రయివేటుయజ్ఞులు, ప్రభుత్వమూ చెల్లించే డబ్బుకో విరుద్యోగ భీమా వ్యవస్థను ప్రవేశపెట్టిన తొట్టతొలి దేశం సోవియట్ రష్యా. అదే సమయంలో, పనివారి వియా

మకాడి, తొంగింపుకూ వంబందించిన విర్త యాలనేపే విషయంలో కార్మిక సంఘా భాగస్వామ్యాన్ని చట్టబద్ధం చేయటం జరి గింది. విరుద్యోగులను లేబర్ ఎక్స్ప్లొజీంట్ నమోదుచేసి వారికి వగదు రూపంలోనూ, వస్తురూపంలోనూ భృతి చెల్లించటం మొద రయింది; వారికి ఉచితంగా గుడ్డరిచ్చారు. విరుద్యోగులయిన యువజనులకోసం భోజన కారలను, హస్తకృతు ఏర్పాటు చేశారు.

తె. సువారావ్

డి.యస్సీ (చరిత్ర)

కాని, 1918 లో అంతరంగిక అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులూ, ప్రపంచ సామ్రాజ్య వాదులూ కలిపి సోవియట్ దేశాన్ని అంత ర్యుద్ధంలో ముంచి, విదేశీ జోక్యాన్ని తెచ్చి పెట్టినప్పుడు దేశానికి అరికంగా విపరీతమైన కష్టపరిస్థితి ఎదురైంది. ఆర్థిక విధ్వంసమూ, కరపూ ఫలితంగా కార్మికులు వేల సంఖ్యలో వట్టజాలను విడిచి వల్లెలకు వలసపోసాగారు. అయినప్పటికీ ఆ గడ్డు రోజుల్లో సైతం పార్టీ, కార్మికవర్గరాజ్యమూ, క్రామిక ప్రజ లను, విరుద్యోగులను తమ కాయకత్తులా ఆదుకొన్నవి.

1919 లో జరిగిన పార్టీ 8 వ మహాసభ భవిష్యత్ కార్యక్రమాన్ని రూపొందించి, దేశంలో లభ్యమవుతున్న క్రామిక బాగాన్ని గరిష్ట స్థాయిలో వినియోగించుకోవాలన్న కర్తవ్యాన్ని విధించింది. ఇందుకోసం తీసు కున్న చర్యలు ఫలప్రదమయ్యాయి కూడా. అయినప్పటికీ 1920 లో అంత ర్యుద్ధం సమాప్తమయ్యేనాటికి దేశంలో విరుద్యోగం తీవ్రంగానే వుంది. కాంతికాల పువర్నిర్మాణా వికి మారటంకో, విరుద్యోగం తగ్గ వారం ఖించినప్పటికీ, దేశంలో 1924 నాటికి 12,40,000 విరుద్యోగులున్నారు.

సన్నకారు, వ్యక్తిగత రైతు కమతాల ప్రభావం విరుద్యోగానికి ప్రధాన కారణం. సోవియట్ అధికారంకింద చేమరినరాబాలకో రైతుల జీవితం పెట్టుబడిదారీ - భూస్వామ్య

వ్యవస్థకోకన్నా ఎంకో మెరుగైంది. వెనుక బడిన వ్యావసాయ రూపాల ప్రాబల్యమూ, అదాయం నికృష్ట స్థాయి ఫలితంగా, గ్రామీణ పేదలూ, మధ్య తరగతి రైతాం గంలో కొంత భాగమూ కూడా పొట్టపోసు కొనేందుకు వట్టజాలకు ఎగబడుతుండేవారు. 1923-24 లో దాదాపు రెండు మిలియన్ల మంది రైతులు గ్రామాలును వదిలిపోయారు. 1925-28 లో పీన సంఖ్య 35 మిలియన్లకు పెరిగింది. ఈవస్థితుల్లో, విరుద్యోగ విరూ పనకై పోరాటం, పార్టీకి ప్రభుత్వానికి సర్య ప్రధాన కర్తవ్యం అయింది.

లేబర్ ఎక్స్ప్లొజీంట్ ద్వారానే కూలీలను పనిలో పెట్టుకోవడాన్ని అనుమతించేవారు. ఈ ఏర్పాటును కట్టుబట్టంగా అమలు జరి పేందుకు లేబర్ ఎక్స్ప్లొజీంట్ ప్రభుత్వ, ప్రేద్ యూనియన్, కమ్యూనిస్టు యువజన సంఘ, విరుద్యోగుల ప్రతినిధులతో వలస సంఘాను ఏర్పాటు చేశారు. ప్రభుత్వం తన ఐశుకో "పనివారు కావాలి" అని తెలియజేసే కరపత్రాలను, బులెటెన్లను విస్తారంగా ప్రకటించేది. ప్యాక్టరీ, కర్మా గారాల, వర్కుషాపుల పునరుద్ధరణ, విరు ద్యోగుల పని సంఘా ఏర్పాటు రాజ్యాంగ ప్రాముఖ్యంగం విషయమయాయి. విరు ద్యోగులను ప్రభుత్వం తన ఐశుకో, క్రామిక బలగా అవసరమైన చోట్లకు తరలించడం ఈ విషయంలో ఒక ముఖ్య పాత్ర నిర్వహించింది. పనివారికి గి: కీవున్న వృత్తుల్లో ప్రభుత్వం తన ఐశుకో విరుద్యోగులకు తరిపేడు యివ్వబూనుకోవటం కూడా ఒక విశిష్టాత్మకమైన అశమయింది.

సోషలిస్టు జాతీయార్థిక వ్యవస్థ స్థిరాభి వృద్ధి విరుద్యోగ విరూపనకు కోర్కెన ఒక నిర్ణయాత్మక అంశం. లెన్ ప్రతిపాదించిన సోషలిస్టు నిర్మాణ పథకం — సోషలిస్టు పారిక్రామికీకరణ, సహకార వ్యవసాయం, సాంస్కృతిక విప్లవం దీనిలోని ప్రధా నాంశాల—కూడా విరుద్యోగ వమస్య పరిష్కారానికి సాయపడింది.

ఈ పథకం అమలు ఫలితంగా, జాతీ యార్థిక వ్యవస్థలో సర్యతా, ఉత్పత్తి సాధ నంపై (భూమి, కర్మాగారాలు, ప్యాక్టరీలు యిత్యాది) సామాజిక యజ్ఞసూక్ష్మమూ, ఆర్థికవ్యవస్థ, ప్రజాభివృద్ధి మేనేజిమెంటూ దేశమంతటా ముస్థాపితం కావారంభించాయి.

(మిగతా 12 వ పేజీలో)

కొత్త పునాదులపై పరిశ్రమల పునరుద్ధరణ పట్టణాల్లోని వారికేగాక గ్రామాల్లో ఉత్పత్తి సహకార సంఘాల స్థాపన, వాటికి అధునాతన యంత్రాలను సమకూర్చటమూ, పరితంగా విరువయోగ మైశ్రణంగా తేలివరైతాంగంలోని పెద్ద భాగానికి కూడా ఉపాధులు కల్పించింది. అంతే కాదు, ఉత్పత్తి సహకారసంఘాల స్థాపనకో రైతాంగంలోని వర్గవిభజన అంతమైంది; గ్రామాల్లో దోపిడీ రద్దయింది; శ్రామిక రైతాంగం చెప్పుకోతగిన స్థాయిగల సంపన్న వ్యవసాయ దారులుగా మారారు. ఇది విజానికి గ్రామాల నుంచి పట్టణాలకు ప్రజల వలనను తగ్గింది.

సాంస్కృతిక విప్లవంకూడా విరుద్యోగ నిర్మూలనకు కారణమైంది. దీని ఫలితంగా ప్రజల విద్యా సాంస్కృతిక ప్రమాణాలు, రాజకీయ చైతన్యమూ పెరగటమే కాదు. వారు విద్య, వైజ్ఞానిక, సాంస్కృతిక, ఆరోగ్యరక్షణ మొదలయిన రంగాల్లో పని చేయడానికి ఏలు కలిగింది.

అయినప్పటికీ, 1920 దశకం చివరి భాగంలో కూడా దేశంలో విరుద్యోగం ఒక తీవ్ర నమస్కగానే వుంది. పారిశ్రామికీకరణ, గ్రామాల్లో సహకారసంఘాల స్థాపనక్రమం, 1929లో ప్రారంభమైన ఈ క్రమం, ఈ సామాజిక అవలక్షణాన్ని నిర్మూలించే కృషిలో ఒక విర్ణయాత్మక దశకు వచ్చింది అయింది.

సోవియట్ ప్రజలు యావత్పూర్వీక మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికకు హృదయపూర్వక స్వాగతమిచ్చారు. అప్పటికన్నా ముఖ్యంగా, అప్పటికింకా విరుద్యోగులుగా మిగిలిపోవారి కిది గొప్ప ఆకాశ్మోతి అయింది. వారి అశలు నెరవేరాయి కూడా. 1928-1929 మధ్య మొత్తం 528 ఛార్జ్ పారిశ్రామిక సంస్థలను నిర్మించటం, 280 కర్మాగారాలను అధునికం చేయటం జరిగింది. ఇవి లక్షలాది విరుద్యోగులకు ఉపాధి కల్పించాయి. 1929 లో మాగ్నితోగోర్స్క, టజ్కెస్క, కెర్చె, క్రివోయ్ రాగ్ మొదలయిన ఉక్కుపాక్షికరీతి నిర్మాణం ఆరంభమైంది; వీటిలో వేలాది మందికి పని దొరికింది. పార్టీ తీసుకొన్న చర్యలు, ముఖ్యంగా సోషలిస్టు పారిశ్రామికీకరణ ఫలితంగా మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక తొలి సంవత్సరంలోనే విరుద్యోగ భారం

ఎంతో తగ్గింది.

అనేక కొత్త పరిశ్రమలు, మోటార్ వాహనాల, ట్రాక్టర్ల నిర్మాణ పరిశ్రమవంటివి స్థాపన కావటమూ, వ్యవసాయరంగానికి అవసరమైన యంత్రాల ఉత్పత్తి పెరగటమూ వ్యవసాయ రంగంలో సహకారోత్పత్తి అభివృద్ధికి పాదార్థిక ప్రాతిపదికలను సమకూర్చాయి. 1929 లో దేశమంతటా సమిష్టి వ్యవసాయక్షేత్రాల స్థాపన ఒక మహోద్యమంగా ఆరంభమైంది. రైతులు అత్త విశ్వాసంతో సోషలిస్టు నిర్మాణమార్గాన్ని స్వీకరించారు; ఎల్లెడలా సమిష్టి, ప్రభుత్వ వ్యవసాయక్షేత్రాలు ఏర్పాటు కాసాగాయి.

సమైక్యత పట్టణాలకు తరలిపోవడం తప్పనిసరి అయిన పరిస్థితిలో వుండిన లక్షలాది శ్రామికు ప్రజలకు వ్యవసాయ రంగ సోషలిస్టు పరివర్తన స్థిరమైన ఉపాధులను కల్పించింది. దీనిఫలితంగా గ్రామప్రాంతాల నుంచి శ్రామిక ప్రజల వలన బాగా తగ్గింది. సమైక్యత పట్టణాలకు ఎగబడతూ వచ్చిన రైతులు యిప్పుడు గ్రామాల్లోనే కుదురుగా వుండసాగారు. దీనివల్ల పర్యవసానంగా విరుద్యోగుల సంఖ్య బాగా తగ్గింది. 1930 ఏప్రిల్ నాటి ఒకటవ తేదీ నాటికి లేబర్ ఎక్స్ చేంజ్ లో 12,00,000 మంది విరుద్యోగులు నమోదై వుండిన స్థితి మారిపోయి, అ సంవత్సరాంతానికి పనివారి విషయంలో ఏర్పడిన గిరాకీనిదీర్చలేని స్థితికి వచ్చాయి. 1930 జూలై-సెప్టెంబర్ మాసాల మధ్య కర్మాగారాలకూ, నిర్మాణ స్థలాకూ మొత్తం వదిలక్షం 87 వేల మంది పారిశ్రామిక కార్మికులూ, అవీను వుద్యోగులూ అవసరం కాగా, లేబర్ ఎక్స్ చేంజ్ లు, వాటి అవసరాలను తీర్చలేని స్థితిలో వచ్చాయి.

విరుద్యోగ నిర్మూలన సోవియట్ ప్రజలు సాధించిన విజయాల్లోకెల్లా గొప్పది. ప్రజల సంక్షేమాభివృద్ధికి హామీ వివ్వ గ ల దీ, విరుద్యోగాన్ని, పేదరికాన్ని నిర్మూలించ గలదీ, పని హక్కును గ్యారంటీగా అమలు జరపగలదీ సోషలిజం మాత్రమే పని సోవియట్ యూనియన్ తదితర సోషలిస్టు దేశాల అనుభవం విరూపిస్తుంది.

(సోవియటు సమీక్షనుండి)

గుజరాతులో హిన్ మైన కనీస వేతనాలు

సముదంలో దొంగతనం చేసిన, రాయ్ యు మున్నగు జరివరముల నెగుమతి చేసే పెద్ద కంపెనీలు గుజరాతులో వున్నవి. కేరళ ముంబై చాలామంది ప్రీటు అచ్చటకు వెళ్ళి ఈ కంపెనీలలో పనిచేస్తూ వున్నారు. (ఈ కంపెనీలు వీరవల్ల రేపువద్ద వున్నవి) కాని వీరికివ్వబడే వేతనాలు నిహాసీనం. ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన కనీస వేతనాలకంటే వీరికి యివ్వబడే వేతనాలు తక్కువ.

కేరళ వామపక్ష, ప్రజాతంత్ర సంఘటన ప్రభుత్వంలోని కార్మికమంత్రి ఈవిషయాన్ని గుజరాతు ప్రభుత్వం దృష్టికి తెచ్చారు. దీనిపై గుజరాతు కార్మికమంత్రి శ్రీ పటేల్ మెహతా వీరవల్ వెళ్ళి పరిశీలించగా ఈ విషయాలన్నీ విజమని రుజువైనవి. కంపెనీనిబట్టి రు. 100నుండి రు. 250వరకూ నెలజీతాలు వున్నవనీ, ఈ జీతాలుగాక కొంత తిండి, తలదాచుకొంటానికి కొంత చోటు దీనికి యివ్వబడుచున్నదనీ అయన చెప్పారు.

టో న సు మా, యితర సౌకర్యాలను అమలుజరుపుటకు ఈయన మేనేజిమెంట్ ల్లో అంగీకరింపజేశాడు.

కనీస వేతనాలచట్టం వీరికికూడా వర్తించ జేయుటకు ప్రభుత్వం పూనుకొంటుందని శ్రీ మెహతా చెప్పారు.

ప్రాచ్య అధ్యక్షుడుగా సోషలిస్టు

ప్రాచ్యులో ప్రజలు సూటిగా అధ్యక్షుని ఎన్నుకొంటారు. ఓటు చేసినవారిలో వగానికి మించి ఓట్లు వచ్చిన అభ్యర్థియే ఎన్నుకోబడతాడు. మొదటిసారి ఎన్నికలలో ఎవరికి 50 శాతానికి మించి ఓట్లు రాకపోతే మొదటి ఇద్దరి మధ్య తిరిగి ఎన్నికలు జరుగుతాయి.

ప్రాచ్యులో ఇటీవల జరిగిన ఎన్నికలలో ప్రచారమైన అభ్యర్థులు వారు: అప్పుడు అధ్యక్షుడుగా వున్న గిస్కార్డు సోషలిస్టు అభ్యర్థి మిట్టరాంద్, కమ్యూనిస్టు పార్టీ అభ్యర్థి మార్క్సియన్, డిగోల్ పార్టీ అభ్యర్థి చిరాగ్, మొదటిదసా ఎన్నికలలో ఎవ్వరికి 30%కు మించి ఓట్లు రాలేదు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ అభ్యర్థికి 18.5% ఓట్లు వచ్చినవి.

(4 వ పేజీ తరువాయి)

వ్యాప్త నమ్మె జరపడం ద్వారా పెట్టుబడిదారుల నుంచి, ప్రభుత్వం నుంచి కార్మికవర్గానికి కావలసిన సమస్తం సాధించుకోవచ్చని భావిస్తారు. కార్మికవర్గ ఉద్యమాలు ప్రాథమిక దశలో వున్నప్పుడు అనేక దేశాల కార్మికులు ఇటువంటి అలోచననే వ్యక్తం చేశారు. కాని, ఇది చాలా తప్పుడు అలోచన. కార్మికవర్గ విముక్తికి నమ్మె అనేది ఒక మార్గం మాత్రమే, అంతేకాని ఇదొక్కటే మార్గంకాదు. కార్మిక వర్గం ఇతర పోరాట పద్ధతులను, మార్గాలను అన్వేషించకపోతే తన వర్గం అభివృద్ధి కంటుపడటానికి, విజయం అనేది అసంభవం అవటానికి కారణభూతుడు అవుతాడు. అట్లాగే నమ్మె జయప్రదం కావటానికి, నమ్మె కాలంలో కార్మికులకు సహాయం చెయ్యటానికి నమ్మె నిధి కావలసిందే. ఇటువంటి నమ్మెనిధి అన్ని దేశాలలోను ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. కాని మనదేశంలో పోలీసులు నిరంతరం ఈ నిధుల మీద ఒక కన్నువేసి ఉంచుతారు. అనేకమంది కార్మికులను అరెస్టు చేస్తారు. కార్మికులు పోలీసుల నుంచి దానిని దాచిపెట్టుకున్నారు. దీనిని సమీకరించటం ఆతర్వాత అవసరం కూడ. దానిని ఎవరూ వ్యతిరేకించకూడదు. ఈ నిధుల సమీకరణ నిషేధించినప్పుడూ, ఆ విషయం అందరికీ తెలిసినప్పుడు, ఆ సంఘం చిన్నదయినప్పుడు దీని ఉపయోగం పెద్దగా వుండదు. యూనియన్లు బహిరంగంగా పనిచేస్తూ, పెద్ద మొత్తాలు నిధులుగా వున్న దేశాలలో కూడ కార్మిక వర్గం నమ్మె పోరాటాలకు మాత్రమే కట్టుబడి వుండలేదు. ముఖ్యంగా కావలసింది ఏమిటంటే, పరిశ్రమలలో సంక్షోభం. (ఈనాడు మన దేశంలో మొదలయిన సంక్షోభం వంటిది) కొన్ని సమయాల్లో యజమానులే ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా నమ్మెలు జరిగేట్లు చూస్తారు. దాని పల్ల వర్కర్ల నిధులు కరిగిపోతాయి. కాబట్టి కార్మికులు నమ్మెలకు, నమ్మె సమాఖ్యలకు సమీకరించకూడదు. రెండవది, నమ్మెలు ఎప్పుడు జయప్రదమవుతాయంటే — కార్మికులకు వర్గ చైతన్యం వున్నప్పుడు, వాళ్లు నమ్మెకు సరియైన సమయాన్ని ఎన్నుకున్నప్పుడు, వాళ్ళ కోర్కెలు ఏవిధంగా పెట్టాలో తెలుసుకున్నప్పుడు, వాళ్ళకు సోషలిస్టులతో సంబంధాలు వుండి, వారి ద్వారా కరవత్రాలు

మొదలయినవి తెప్పించగలిగినప్పుడు. మన దేశంలో వీరి సంఖ్య చాలా తక్కువగా వుంది. వీరి సంఖ్యను పెంపొందించటానికి మన శక్తివంతా ఉపయోగించాలి. కార్మిక వర్గం యొక్క సమస్యలు వారిబాధలు మొత్తం క్రామికజనానికి తెలియచెప్పి, వాళ్ళు వర్గ చైతన్య వంతులుగా, సోషలిస్టు భావాలు కలవాటిగా చేసి కార్మిక వర్గ పోరాటాల్లో భాగస్వాముల్ని చెయ్యాలి. దీనికి సోషలిస్టులు, వర్గచైతన్యం కలవారు ఉమ్మడిగా బాధ్యత వహించి, ఒక సోషలిస్టు కార్మికవర్గ పార్టీని ఏర్పించాలి. మనం చూస్తున్నాం. నమ్మె కార్మికునికి ప్రభుత్వమే శత్రువు అనే భావాన్ని కలిగిస్తున్నది. కాబట్టి దానిమీదే పోరాటాన్ని సాగించాలని కార్మికులు అనుకుంటారు. క్రామికుల హక్కుల కోసం, మొత్తం ప్రజానీకం యొక్క హక్కుల కోసం ప్రపంచంలోని కార్మికవర్గంతా ప్రభుత్వాలమీద పోరాడాలని నమ్మె ద్వారా కార్మికులు తెలుసుకుంటారు. పటిష్టమైన కార్మికవర్గ పార్టీ ఒక్కటే కార్మికులలో ప్రభుత్వాన్ని, దాని నాలను దహార్తకం చేయటంద్వారా, కార్మికుల అవసరాలను, వారి బాధ్యతలను, వారికష్టాలను కారణాలుకార్మికవర్గానికి తెలియపర్చటంద్వారా ఈ పోరాటాన్ని ముందుకు తీసుకపోగలదు. ముందు చెప్పినవిధంగా నమ్మె అనేది ఒక యుద్ధ పాఠశాల మాత్రమే! అదే యుద్ధం కాదు. ఇది కార్మికవర్గ ఉద్యమంలో ఒక భాగం మాత్రమే. అన్నిదేశాల్లో జరుగుతున్న విధంగానే, కార్మికవర్గం తమ పరిశ్రమలోని నమ్మెలలోంచి, మొత్తం కార్మిక వర్గ విముక్తికి జరిగే పోరాటానికి వెళ్ళుతారు. వెళ్ళి తిరుతారు. ఇది జరుగుతూవుంది. వర్గ చైతన్యం వున్న కార్మికులు సోషలిస్టులు అయినప్పుడు, అంటే నారు విముక్తికొరకు పరితపించినప్పుడు, శత్రువుమీద జరపాల్సిన అనేక పోరాట పద్ధతులను కార్మికులకు తెలియచెప్పటానికి, దేశవ్యాప్తంగా వున్న సోషలిస్టులు ఏకమయి సోషలిజం గురించి వ్యాపింపజేసినప్పుడు, పెట్టుబడిదారీ వంధార నుంచి, ప్రభుత్వంయొక్క ఆణిచివేకనుంచి దేశంలోని కార్మిక వర్గ విముక్తి కొరకు సోషలిస్టు వర్కర్ల పార్టీ ఉద్యమాలను, పోరాటాలను నిర్వహించినప్పుడు, అప్పుడు మాత్రమే ప్రపంచంలోని కార్మికవర్గాన్నంతా ఐక్యంచేసి, ఈ మహాఉద్యమంలో కార్మిక

కూలి అంటే ఏమిటి?

— మూర్కొన

(1847 దిశంబరు 14-30 తేదీల మధ్య మూర్కొన యిచ్చిన ఉపన్యాసాలను కూలి-పది-పెట్టుబడిదారీ కరవత్రంగా ప్రకటించటం జరిగింది. అందులో కూలి (జీతం) అంటే ఏమిటి? దీనికి పెట్టుబడికి మధ్యనున్న సంబంధం ఏమిటి అనే విషయం చాలా వివరంగానూ, సుబోధకంగానూ తెలియ చేశారు. ఆ కరవత్రం నుండి కొన్ని భాగాలను ఇక్కడ యిస్తున్నాము—నం॥)

“కూలి (జీతం) అంటే ఏమిటి? దాన్ని నిర్ణయించే దెలాగు?

కార్మికుల్ని ఏరిచి “మీకు ఇచ్చే కూలి ఎంత?” అని అడిగితే, ఒకడు “నాయజమాని రోజుకు ఒక మా రుక్క (జర్మనీనాణెం) యిస్తాడు” అంటాడు, ఇంకొకడు “రెండు మార్కులు యిస్తాడు” అంటాడు. ఇలాగే తలా ఒక విధంగా చెప్పుతారు. తమ తమ వృత్తుల తేడాను బట్టి తమ యజమానుల నుండి యంతసేపు పని చేసినందుకు లేదా యంత పని చేసినందుకు (ఒక గజం గుడ్డ వేయటం, ఒక పాకం కంపోజు చేయటం వంటిది.) తీసుకునే పేరు పేరు మొత్తాలను వారు పెర్కొంటారు. వారి మాటల్లో ఎంత తేడావున్నా ఒక విషయంలో వారంతా ఏకీభవిస్తారు ఇంతసేపు పని చేసినందుకు కార్మికుని కిచ్చే సొమ్మును కూలి లేదా జీతం అంటారు.

“అందుచేత పెట్టుబడిదారు దబ్బు యిచ్చి కార్మికుల శ్రమను కొంటున్నట్లు కనిపిస్తుంది. కాని నిజానికి వారు పెట్టుబడిదారులు అమ్మేది శ్రమ చేయగల శక్తిని. పెట్టుబడిదారు రోజుకు లేదా వారానికి లేదా నెలకు యంత అనే రెక్కవ ఆ శ్రమశక్తిని కొంటాడు.

(మిగతా 14 వ పేజీలో)

వర్గాన్ని భాగస్వాములు చేసి, “ప్రపంచ కార్మికులారా ఏకంకండు” అనే నినాదమున్న రెడ్ బానరుని ఉన్నత శిఖరాల్లో నిలబెట్టగలడు.

నోటు : ఇది 1889 లో లెన్ వ్రాసిన వ్యాసం. ఇది మొదటిసారిగా 1924 లో ప్రచురించబడింది.

అలా కొన్న తర్వాత కార్మికుల చేత నిర్ణీత మైన కాలం పని చేయించుకొని దాన్ని ఉపయోగంలో పెడతాడు. (కార్మికుల శక్తిని కొనడానికి అర్హులైతే డబ్బుతో — రెండు మార్కులు అమలు కుండాము — అతడు రెండు పౌన్ల పంచదార కొనుక్కోగలడు; మరే వస్తువైనా కొనుక్కోగలడు. రెండు పౌన్ల పంచదార కొని రెండు మార్కులు యిచ్చాడంటే అర్థం అ రెండు మార్కులూ రెండు పౌన్ల పంచదార అరేదన్న మాట. అలాగే శ్రమశక్తినికూడ 12 గంటల కాలం పనిచేయించుకునేందుకు రెండు మార్కులు యిచ్చి కొన్నాడంటే అర్థం అ రెండు మార్కులూ 12 గంటల శ్రమ అరేదన్నమాట. కాబట్టి శ్రమశక్తి కూడ పంచదారవంటి వర్తకపు సరుకే. తేడా అల్లా ఒక్కటే: పంచదారను త్రామకోతూస్తారు. శ్రమశక్తిని గడియారపు ముల్లుతో కొలుస్తారు.

“కార్మికులు తమ సరుకును — అంటే తమ శ్రమశక్తిని పెట్టుబడిదార్ల వరుకుతో అంటే ధనంతో — మార్చుకుంటారు. ఈ మార్పిడి ఒక నిర్ణీతమైన విస్తృతిలో జరుగుతుంది. మగ్గంమీద పన్నెండుగంటలు వేస్తే రెండు మార్కులు. అ రెండు మార్కులిచ్చి కొనగల యితర వరుకుల్ని అ రెండు మార్కులు కొనలేవా? కాబట్టి కార్మికుడు తనవద్దనున్న శ్రమశక్తి అను వరుకును అనేక రకాల వరుకులతో ఎంతో కొంత ప్రమాణంలో మార్చుకొంటున్నట్లే లెక్క. పెట్టుబడిదారు అతనికి రెండు మార్కులిచ్చాడంటే అతడొక రోజు పనిచేసినందుకు ఇంత మాంసం లేదా యింత గుడ్డ, లేదా యింత పంటచెరుకు, యింత కిరణనాయిలు యిచ్చినట్లే. అతని శ్రమశక్తి యితర వరుకులతో ఏ విస్తృతిలో మార్పిడి అవుతుందో తెలియజేస్తాయి. అ రెండు మార్కులూ శ్రమశక్తి యొక్క మారకపు విలువ. వరుకు శ్రయవిక్రయాల సందర్భంలో మారకపు విలువకు ద్రవ్య రూపంలో లెక్కకట్టికప్పుడు అది దానిఅరేదు అనిపించుకుంటుంది. శ్రమశక్తి యొక్క మారుపేరు కూలి దీన్నే సాధారణంగా శ్రమ యొక్క అరేదు అంటారు. ఇదొక విచిత్ర మైన వరుకు. ఇందులో మానవుని రక్త మాంసాలు తప్ప మరేమీ వుండవు....

“కాబట్టి శ్రమ శక్తికూడా ఒక వర్తకపు సరుకే. దాని వ్యంతరదారైన కార్మికుడు దాన్ని పెట్టుబడి దారుకు అమ్ముతాడు. అలా ఎందు కమ్ముతాడు? బతకడానికి....

.....
“జీతాలు శ్రమశక్తి అనే ఒక ప్రత్యేక రకమైన వర్తకపు సరుకు ధర అని పైన తెలుసుకున్నాము. అందుచేత ఇతర వర్తకపు వరుకులధరను నిర్ణయించేవియూమలే జీతాలకు వర్తిస్తాయి. అందుచేత ఏవర్తకపు సరుకు అరేదైనా ఏవిధంగా నిర్ణయించబడుతూ, దనదే యిక్కడి వచ్చు”

స్థూలంగా వర్తకపు సరకుల ధరల్ని నిర్ణయించే సాధారణ సూత్రాలే జీతాలను కూడ అంటే శ్రమయొక్క ధరను కూడ నిర్ణయిస్తాయి.

నవ్వయి, దీమాండుల మధ్య సంబంధాన్ని బట్టి, శ్రమశక్తిని కొనే పెట్టుబడిదార్లకూ, అమ్మే కార్మికులకూ మధ్య జరిగే పోటీని బట్టి జీతాలు హెచ్చడమో, తగ్గడమో జరుగుతుంది. సాధారణంగా, జీతాల్లో హెచ్చు తగ్గులు వరుకుల ధరల్లో ఏర్పడే హెచ్చు తగ్గులకు అనుగుణంగా ఉంటాయి. అయితే, ఈ హెచ్చుతగ్గుల మధ్యనే శ్రమశక్తి అనే వర్తకపు సరకును ఉత్పత్తి చేయడానికిపట్టే శ్రమకొలాలాన్ని బట్టి, అంటే దాని ఉత్పత్తి అవుల్ని బట్టి శ్రమయొక్క ధర నిర్ణయించ బడుతూ ఉంటుంది.

అయితే శ్రమశక్తి యొక్క ఉత్పత్తి అర్హు ఎంత?

కార్మికుడు కార్మికుడుగా బతకటానికి, అతన్ని కార్మికునిగా తయారు చేయడానికి అవసరమయే అర్హే శ్రమశక్తి యొక్క ఉత్పత్తి అర్హు.

అందుచేత, ఏ పని జయినా నేర్చుకోవడానికి ఎంత తక్కువ కాలం వదితే, కార్మికుని ఉత్పత్తి అర్హు అంత తక్కువగా వుంటుంది. అతని శ్రమయొక్క ధరకూడ, అంటే అతని జీతంకూడ అంత తక్కువగా ఉంటుంది. కొన్ని పరిశ్రమల్లో పని నేర్చుకునేందుకు ప్రత్యేకంగా కాలం వ్యయపర్చుకోవలసివచ్చేను. కార్మికుడు కారీరకంగా నిలిచి వుంటేదాని. అటువంటి పందర్బాల్లో, కార్మికుని ఉత్పత్తి అర్హు అతణ్ణి వజీవ:గా నిలిపడానికి, పనిచేయగల స్థితిలో ఉంచడానికి అవసరమయ్యేవరుకులమొత్తంతో సమానం.

అందుచేత, జీవితావసర వస్తువుల ధరల్ని బట్టి అతని శ్రమయొక్క ధర నిర్ణయించబడుతుంది.

ఇక్కడ మరో విషయం కూడా ఆలోచించాల్సిఉంటుంది. పారిశ్రామిక యజమాని ఉత్పత్తి అరేదుల్ని, వరుకుల అరేదుల్ని లెక్కకట్టేటప్పుడు ఉత్పత్తి పరికరాల అరుగుదలను కూడ దృష్టిలో ఉంచుకొంటాడు. ఉదాహరణకు, 1000 మార్కుల అరేదుగల ఒక యంత్రం 10 ఏళ్ళలో అరిగిపోతుందనుకొందాం. అ పదేళ్ళ తర్వాత పాత యంత్రం స్థానే కొత్త యంత్రం పెట్టేందుకకదు ఏటా 100 మార్కుల చొప్పున వరుకుల ధరకు చేరుస్తాడు. అదేవిధంగా సామాన్య శ్రమశక్తి ఉత్పత్తి అర్హును లెక్కకట్టేటప్పుడు కార్మికుని సంతానానికయే అర్హును కూడ కలుపుకోవాలి. అలా చేస్తేనే కార్మిక జనావళి పెరిగి పని చేయలేని వాళ్ళ స్థానాన్ని కొత్త కార్మికులు అక్రమించగలుగతాయి. ఈవిధంగా యంత్రం యొక్క అరుగుదలను లెక్కకట్టినట్లే కార్మికుని అరుగుదలను కూడ లెక్కలోకి తీసుకొంటారు.

కాబట్టి సామాన్య శ్రమశక్తిని ఉత్పత్తి చేసేటందుకయ్యే అర్హు కార్మికుడు జీవించేటందుకు, సంతానాన్ని కనేటందుకు అయ్యే అర్హు ఒకటే. అలా జీవించేటందుకు, సంతానాన్ని కనేట దుకు అయ్యే అర్హు జీతం. అలా నిర్ణయించబడే జీతాన్ని కనీస జీతం అంటారు. మొత్తంమీద ఉత్పత్తి అర్హులను బట్టి వరుకుల ధరలు నిర్ణయించ బడేటట్లే కనీసజీతం ఒక వ్యక్తికక మొత్తంవర్గానికి వర్తిస్తుంది. వ్యక్తిగత కార్మికులు, ఉదాహరణ కార్మికులు బ్రతకడానికి, సంతానాన్ని కనడానికి సరిపడా జీతాలు పొందలేకున్నారు. అయితే మొత్తం కార్మికవర్గం యొక్క జీతాలు అనేక ఎగుడుఎగుడుల మధ్య కనీస స్థాయికి చేరుకుంటూ ఉంటాయి.

ఇతర వర్తకపు సరుకుల అరేదుల్ని నిర్ణయించినట్లే జీతాలను కూడా నిర్ణయించే అసాధారణమయిన వియమాలను మనం తెలుసుకున్నాం.

“వర్మింగ్ క్లాస్”

సి.ఐ.టి.యం. పత్రిక

(ఇంగ్లీషు)

సంవత్సర చందా రూ. 8

చేసుకొని తన పథకం నెగ్గించుకుంది; పని భారం పెంచింది. అయితే ఆంధ్రప్రదేశ్ లో కూడ కొత్త పనిభారాన్ని అమల్లోకి తేవాని విశ్వప్రయత్నం చేస్తోంది. సి.ఐ.టి.యు. నాయకత్వాన కార్మికులు వికాసపట్నంలో గట్టిగా ప్రతిఘటిస్తున్నారు. కార్మికులను లొంగదీయటానికి మేనేజిమెంటు బెదిరింపులు చేస్తోంది.

ఇది తగదని కార్మిక మంత్రి చెప్పినా, లేబర్ కమిషనర్ చెప్పినా వినిపించుకునే స్థితిలో మేనేజిమెంటు లేదు.

నిజాంపట్నంలో ప్యాక్టరీ 1960లో తెరువబడింది. గత 20 ఏండ్లుగా 300 మంది ఆ ప్యాక్టరీలో ననిజీస్తూ వస్తున్నారు. ఇప్పుడు దానిని వేరొక చోటికి తరలిస్తే 300 మందికి ఆదారం పోతుంది.

వెనుకబడిన మెదక్ జిల్లాకు మరొక
స్వాతంత్ర్య విఝిప్త వంశము. అలాగని
విభావబ్బులో మన్నదానిని తరలించనీయ
రాదు. ప్రభుత్వం అనుమతించరాదు.

వనవర్తి : మహాబాహునగర్ జిల్లా
వనవర్తిలోని మోటారు కార్మికులు తమ
జీతభక్త్యాలు, పని పరిస్థితుల మెరుగుదల
కోసం ఇటీవల తొమ్మిది రోజులపాటు వమ్మె
చేసి విజయం సాధించారు.

కార్మికులకు రు. 60, రు. 30 లు జీతాలు పెరిగాయి. సంవత్సరానికి ఒక జత టెలికాబిన్ దుస్తులు బోషన్ గా ఇవ్వడానికి దివంగతా రు. 2 పెంచడానికి అంగీకరించారు. ఈ ఒప్పందం ఒకటిన్నర సంవత్సరాల కాలం ఆమలులో వుంటుంది.

సంఘ చైతన్యం కలిగిన కార్మికులను
వద్దపర్చి, అమాయకులైన వెనుకబడిన జిల్లా
కార్మికులను కాదచేతగా దోచుకోవడానికి
ప్రభుత్వం అనుమతించరాదు.

సి. ఐ. టి. యు. అధ్యక్షులు శ్రీ వర్సా
నత్యవారాయణ, ప్రధానకార్యదర్శి శ్రీ న. డూరి
ప్రసాదరావుగార్లు మే 20 వ తేదీన ఆంధ్ర
ప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి శ్రీ అంజయ్యగారిని
కలుసుకొని ఈ విషయంలో జోష్యం చేసికో
వలెనని, ప్యాక్టరీని తెరిపించి కార్మికులకు
పనులు కల్పించవలసిందిగా కోరారు.

జాయింటు మీటింగు ఏర్పాటు చేయస్తా
మని, కార్మికమంత్రిని కలుసుకోవలసిందిగా
ముఖ్యమంత్రి వలనా యిచ్చారు.

ఐర్లండు స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించి 80 ఏండు అయింది. అయినా ఉత్తరఐర్లండు అనబడే ఆర్ల్యరు ఇంకా బ్రిటిషు పాలన లోనే వున్నది. కారణం: ఐర్లండు అధిక భాగంలో ప్రజలు కథోలిక్కులైతే ఆర్ల్యరు లోని ప్రజలు ప్రొటెస్టెంటులు; మతరీత్యా జాతిని, దేశాన్ని విభజించి బ్రిటిషు సామ్రాజ్య వాదులు ఐర్లండులో ఒక రాష్ట్రాన్ని ఇంకా తమ గుప్పెట్లో పెట్టుకొంటూ వున్నారు.

జైళ్ళు సాలెవని. ఆర్. ఏ. ఐ. యన్. ఆర్. ఏ. కార్యకర్తలు తమ్ము రాజకీయ ఫైడింగుగా చూడమని అమరణ విరాహ రీతికి మూనారు. (జైళ్ళ సంస్కరణంకొరకు ప్రపంచంలో మొట్టమొదటగా విరాహ రీతికి సాగింది అమరుడైనది బెరెన్స్ మాస్కింగ్ అనే ఐ.ఎ.ఎ.పీ.యూ.) అయినా, భారత్ ప్రభుత్వానికి చీమ కట్టినట్లుగా లేదు. భారత దేశంలో వి.కె. దత్తు అత్యుత్సాహం చివరకు ఎట్టి ఫలితాలకు దారితీసిందో ఈ పరమ అభివృద్ధి విరోధక ప్రభుత్వానికి గుర్తు లేవట్టున్నది.

అలివర్ క్రామవేర్ ఐర్లాండును
జయించినప్పటినుండి ఐరిష్ ప్రజలు
స్వాతంత్ర్య పోరాటాన్ని వివేకావగా
సాగిస్తున్నారు. చివరకు దీనివారానయకత్వాన
సీన్ ఫెన్ సాగించిన పోరాటం ఫలితంగా
1921లో ఐర్లాండు స్వాతంత్ర్యం పొందింది.
కాని ఆర్మీర్ రాష్ట్రం మాత్రం బ్రిటీషు
ప్రభుత్వం ఆధీనంలోనే వుండిపోయింది.
దాని విముక్తి కోరలే ఇంకా పోరాటం
సాగుతూవుంది.

లిగల్ నోట్సు:

నిర్దేశించిన ఫారంవిదనే నోటిసు యివ్వనంతమాత్రాన పెక్షన్ 24(1) ప్రకారం యిచ్చిన సమ్మెనోటిసుగాని, చేసినసమ్మెగాని చట్టవ్యతిరేకంకాదు

సమ్మె నోటిసులో పొందుపర్చాల్సిన అంశాలన్నీ వ్రాసి యజమానికి కాపీ అందజేసినట్లయితే చాలు. ఆ సమ్మె నోటిసు చెల్లుతుంది. నిర్దేశించిన ఫారం మీదనే వ్రాయాల్సిన పనిలేదు. ఆలా ఫారంమీద వ్రాయనంతమాత్రాన ఆ నోటిసుకాని, దాని ప్రకారం చేసిన సమ్మెగాని చట్ట వ్యతిరేకమనటానికి ఏదలేదని బొంబాయి హైకోర్టు తీర్పు యిచ్చింది.

నెజిటరు టి.ఎమ్. పుర్ కంపెనీకి మజ్దూర్ కాంగ్రెసుకు మధ్యవచ్చిన వివాదం మొదట లేబరు కోర్టుకు విచారణకుపోగా మేనేజిమెంటు వాదనే వరెండంటూ లేబరు కోర్టు తీర్పుయిచ్చింది. సమ్మె చట్టవ్యతిరేకమన్నది.

మజ్దూర్ కాంగ్రెస్ హైకోర్టుకు ఆపిలు చేయగా లేబరు కోర్టు యిచ్చిన తీర్పు సరిగా లేదని, సమ్మె నోటిసులో పూర్తిగా ఉన్న విషయాలన్నీ పున్నాయని నోటిసు యిచ్చిన ప్రకారమే 14 రోజుల తర్వాతనే సమ్మె జరిగిందని నిర్దేశించిన ఫారంమీద నోటిసు యివ్వనంతమాత్రాన సమ్మె చట్టవిరుద్ధమనటానికి ఏదలేదని హైకోర్టు తీర్పుయిచ్చింది. నోటిసు ఎలా యివ్వాలి అన్నది మార్గ దర్శకమేగాని బంధితంగా ఆలాగే యివ్వాలన్న ఆజ్ఞగా పాటించనక్కరలేదని హైకోర్టు స్పష్టంచేసింది.

పార్టు టైమ్ ఉద్యోగిని 'పర్మనెంట్' గా పరిగణించాల్సిందే

హర్యానా లేబర్ కోర్టు తీర్పు :

పార్టు టైమ్ పనివాడుగా నియమించబడిన ఉద్యోగిని పారిశ్రామికవివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 2 (యవ) ప్రకారం "పర్మనెంట్" గా పరిగణించాల్సిందేనంటూ హర్యానా లేబర్ కోర్టు ఏప్రిల్ 8న తేదీన తీర్పు యిచ్చింది.

హర్యానా డెవలప్ మెంటు కార్పొరేషన్ అధ్యక్షుడు నడుస్తున్న పాంప్రాజెక్టులో

పనిచేసే ఒక ఉద్యోగిని నోటిసుగాని, దానికి బదులుగా జీతంగాని యివ్వకుండానే మేనేజిమెంటు ఉద్యోగం నుండి తొలగించింది.

ఈ కేసు లేబర్ కోర్టు విచారణకు వచ్చినపుడు ఆ ఉద్యోగి బెంబరీ వర్కర్ అని అందువల్ల అతనికి నోటిసు యివ్వాలి అని తేలితేనే మేనేజిమెంటు వాదించింది.

ఈ వాదనను కోర్టు తిరస్కరించింది. ఆ ఉద్యోగికి 3 సంవత్సరాల సర్వీసు వుందని అతనిని బెంబరీ వర్కర్ గా పరిగణించటానికి ఏదలేదని స్పష్టం చేసింది.

ఆ ఉద్యోగిని తిరిగి పనిలో చేర్చుకోవాలని, తొలగించిన కాలానికి పూర్తి జీతం చెల్లించాలని తీర్పు యిచ్చింది.

మరొక వర్కర్ ను కూడ పాంప్రాజెక్టు మేనేజిమెంటు యిదే విధంగా తొలగించగా ఆ కేసులో కూడా లేబర్ కోర్టు యలాంటి తీర్పునే యిచ్చింది.

బొగ్గుగని కార్మికులకేసు

పునర్విచారణ

హైదరాబాద్ ఇండస్ట్రియల్

ట్రేబ్యునల్ నిర్ణయం

సింగరేణి బొగ్గు గనుల మేనేజిమెంటు బొగ్గు వింపే తొట్ల సైజులను అక్రమంగా పెంచి కార్మికులచేత ఎక్కువ బొగ్గు వింపించిన విషయం బయటపడటం దానిపై కార్మికులు ఆందోళన చేయటం చివరకు ఈ వివాదం హైదరాబాద్ ఇండస్ట్రియల్ ట్రేబ్యునల్ కు వంపటం జరిగింది.

సంవత్సరంపాటు విచారణ జరిగింది. సాక్షులు తీసుకోబడినవి, ఉభయపక్షాల తరపున వాద ప్రతివాదాలు కూడ పూర్తయినవి. 18-5-1981 న తీర్పు ప్రకటించవలసి యుండగా ఇంతలో ట్రేబ్యునల్ జడ్జిగారి ట్రాన్స్ఫర్ జరిగింది. దీని కారణంగా కేసు పునర్విచారణ జరుగుతుందని తెలిసింది.

పని భారం పెరుగుదల:

జీతాల్లో కోత

విశాఖలో బిర్లా మేనేజిమెంటు

దండ వన్నాగం

విశాఖపట్నం ఇండస్ట్రియల్ ఎస్టేట్ లో బిర్లాకంపెనీ ఒకటి వుంది. దీని పేరు ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ఎలక్ట్రికల్ ఎక్స్ ప్లొయిటేషన్ కార్పొరేషన్. ఈ మేనేజిమెంటుకు మరో రెండు ప్యాక్టరీలు - ఒకటి పశ్చిమ బెంగాలులోని కోసిపూర్ లోను, మరొకటి హర్యానా రాష్ట్రంలోని సోనేపేట్ లోనూ వున్నాయి.

విశాఖపట్నం ప్యాక్టరీలో మేనేజిమెంటు 1979లో పనిభారం పెంచ యత్నించగా కార్మికులు ప్రతిఘటించారు. దానిపై ఛార్జీషీట్లు వచ్చేస్తే న్యాయ వ్యవహారం చివరకు 80 మందిని పనినుండి తొలగించటం జరిగింది. 150 రోజులు ఏకరాటిగా కార్మికులు పోరాడిన మీదట మేనేజిమెంటు కార్మికులందరిని పనిలోకి తీసుకుంది.

తిరిగి 1980 సెప్టెంబరులో పనిభారం పెంచటానికి మరొక ప్రయత్నం చేసింది మేనేజిమెంటు. పనిభారం నూటికి నూరు పాళ్లు, రెండు వందలపాళ్లు పెంచాలని, అదే సమయంలో జీతాలను (సీన్ రేటు) సగానికి సగం కోయాలని తలపెట్టింది. అంతే మూడు చుట్టలు చుట్టి రు. 8/-లు తీసుకునే కార్మికుడు 8 చుట్టలు చుట్టాలి రు. 3/-లు మాత్రమే తీసుకోవాలి.

ఈ పథకాన్ని మొదట పశ్చిమబెంగాల్ లోని కోసిపూర్ ప్యాక్టరీలో ప్రవేశపెట్టాలని యత్నించింది మేనేజిమెంటు. కార్మికులు ప్రతిఘటించారు. వామపక్ష ప్రభుత్వం కార్మికులకండగా విలబడింది. అందువల్ల మేనేజిమెంటు పథకం నెగ్గలేదు. కాని హర్యానాలో కార్మికుల బలహీనత వాదన

(మిగతా 15 పేజీలో)

ప్రజాశక్తి క్రిపెన్ విజయవాడలో ముద్రించబడి, సి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ పజన శ్రీ నందూరి ప్రసాదరావుచే విజయవాడ నుండి ప్రకటింపబడింది.

ఎడిటర్ : శ్రీ నందూరి ప్రసాదరావు.

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం పంఖ్య	KLVOIA144
పుస్తకం పేరు	50863450
తారీఖు	23/08/23
ముందు అట్ట	No
వెనుక అట్ట	No
మొత్తం పేజీలు	19
ఎర్ల సైజు పేజీలు	No
భాష పేజీలు	No
లేని పేజీలు	No
తయారు చేసినది	Mounika
పేజీలు విడదీసినది	Mounika
స్కాన్ చేసినది	Mounika
పరీక్ష చేసినది	MANASA
పేజీలు పరిశీలించినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చేయబడింది	
తప్పులు	No
పరిస్థితి	good